

Any 1 — Número 6
Preu: 10 pessetes.
Sobrepren d'1 pesseta per transport
urgent a Balears, Madrid, Saragossa
i València.
Edita: Premsa Catalana, S.A. Barcelona.
Director: Josep Faulí i Olivella.

Dijous, 29 d'abril del 1976

ARIAS

Les reformes ja tenen data fixa

Possible referèndum, si el rei ho creu oportú, el mes d'octubre

«Només es reforma el que es desitja conservar» va dir ahir el president del Govern espanyol, Carlos Arias Navarro, en el seu discurs transmès per Ràdio-Televisió Espanyola.

El calendari de la reforma tant en la configuració del seu marc legal com al referent a la participació dels ciutadans, segons el president, es així:

Abans del proper 15 de maig, estaran totalment elaborats tots els projectes de llei sobre la reforma política, amb excepció del que correspon a la llei electoral que serà enviat a les Corts abans del 15 de juliol.

El Govern reconeix i valora la gran tasca que rau a les Corts. Confia tanmateix en què aquestes hagin acabat aquests treballs amb temps suficient perquè el Rei, si ho creu convenient, pugui sotmetre a referèndum, al mes d'octubre, la reforma parlamentària i les modificacions que afectin les nostres lleis fonamentals.

La convocatòria d'eleccions generals parlamentàries, abans de finalitzar aquest any i la seva celebració en els primers mesos del 1977.

La renovació de les corporacions municipals i provincials, mitjançant el corresponent procés electoral, que es sincronitzarà amb l'esmentat per l'elecció de senadors i diputats, de manera que no es produeixin interferències.

Després d'exposar aquest calendari, es va referir a què «per això resulta inevitablement utòpic, i inadmissible audàcia, qualsevol intent de ruptura».

Arias Navarro, durant discurs, digué, entre d'altres coses, que no admetien altres intermediaris que els que el poble designi. Recordà el que constitueix «la

via espanyola a la democràcia que parteix, segons ell, de la legitimitat d'origen i de la forma monàrquica de l'Estat, encarnada en la persona del Rei Joan Carles. «La legitimitat és inqüestionable, però la legalitat es perfectible», afegí. Es referí després a què aquesta legalitat ha d'ésser instrumentada al servei del poble, de manera que la gent pugui veure rectament interpretada la seva voluntat. Digué que s'havien compromès a adequar les lleis i institucions a les actuals circumstàncies i que esperava complir-ho gràcies a la reforma política, d'absoluta necessitat, remarcà.

Segons el president, alguns conciutadans haurien propagat que el govern tan sols s'ha proposat arrebossar el sistema polític, perquè sembli nou i diferent de cara a l'exterior. Altres, digué referint-se als ortodoxes, atribueixen al govern intencions oportunistes i d'entrega que faran perillar l'unitat. Ambdues apreciacions, segons Arias, són falses i fetes amb intencions de crear confusió.

Per el cap de govern, la reforma política proposada no és una alternativa d'emergència entre la ruptura revolucionària i el immobilisme, sinó una solució racional. Continuitat i reforma són conceptes que es complementen. La reforma, en boca d'Arias Navarro, ha d'ésser sincera en els plantejaments, moderada en l'execució, profunda fins on sigui necessari, limitada i oportuna en el temps, cauta i reflexiva per a els valors que afecta i suficientment àmplia per a no necessitar retocs immediats.

Arias sols pensa acudir al referèndum quan es tracti de l'aprovament de lleis que impliquin modificacions en institucions regulades per les lleis fonamentals. El cap de govern digué que la reforma ja ha començat. El govern ha remès a les «Corts» projectes de llei que regulen el dret d'associació política, els de reunió i manifestació, la revisió del Còdig Penal i d'altres que es troven en una fase d'elaboració molt avançada.

Es referí més endavant a la constitució d'unes noves «Corts», que es composarien de dues càmars: el Congrés elegit per sufragi universal, i el Senat, hereu de les funcions del Consell Nacional. També es preveu, segons Arias, la creació d'un tribunal de garanties constitucionals com a sala del Tribunal Suprem, i la constitució d'una nova llei electoral.

Més endavant es referí a la necessitat de fer front amb tots els medis disponibles a l'«**gravíssima lacra social, per això procurarem, amb coratjos empeny, frenar i mitigar l'atur en especial en aquells sectors laborals i regions on assoleix un índex que preocupa mes.**»

L'exigència d'uns serveis públics més perfectes, generalitzats i més cars, volen

també una ajuda més gran de l'Estat. Però això es pensa en una reforma fiscal que serveixi un futur de més gran justícia i prosperitat. «**Reafirmo** —va dir ací— una vegada més, la nostra determinació de reformar substancialment el sistema tributari.

Referint-se a l'economia va dir que «**ha tocat fons i es comencen a percebre alleïdonadors signes de recuperació**». Abans d'acabar es va referir a l'estímul i suport que representava per al govern «**la clara significació de la silenciosa, serena i exemplar actitud del poble espanyol**» durant els últims mesos.

REACIONS A BARCELONA

Després de les manifestacions formulades pel senyor Arias Navarro, president del Govern, en el discurs pronunciat per TVE i Ràdio Nacional d'Espanya, hem volgut posar en contrast les opinions de diverses personalitats polítiques que han passat per la nostra redacció per a valorar, segons el punt de vista de la tendència que representen, les paraules del primer mandatari del Govern espanyol. Heus ací una mostra d'aquestes opinions:

Josep Benet: «Crec que és un discurs inútilment agressiu contra una oposició democràtica que fins ara ha demostrat una moderació i una maduresa exemplars.»

Agustí de Semir: «Es sorprenent que qualsevol camí per a la democràcia es pretengui fer sense la presència activa i inicial del poble.»

Joan Armet: «El discurs no hi ha cap sorpresa. Es desagradable els atacs ferotges que fa a la oposició.»

Andreu Abelló: «Dedueixo que no representa una novetat per al poble català.»

Joaquim Molins: «Al costat d'afirmacions que entenc poc clares i que no comparteixo, crec que existeixen dos punts que poden ser positius.»

Francesc de B. Aragay: «Decepcionant i més enllà del que ja esperàvem, això és molt greu políticament.»

Josep Fargas: «No hem trobat cap afirmació clara que la sobirania seria retornada als seus propietaris: el poble.»

Aquesta és una primera valoració del discurs del president de Govern, fet quasi a cop calent, després de ser conegut el text del discurs tan esperat. Durant els propers dies, no ho dubtem pas, sorgiran opinions més estudiades, més profundes que judicaran les paraules d'Arias Navarro que guien la política del Govern en aquest moment.

● Informació Pàgs. 2 i 12

CEE-ESPANYA

Represa de negociacions

Promesa de la democratització de l'Estat espanyol

La promesa de democratització de l'Estat espanyol ha estat la condició i la perspectiva que ha dominat tàcitament aquesta represa de negociacions d'ahir (denominades oficialment «converses tècniques») entre Espanya i els nou països de l'Europa del Mercat Comú.

En efecte, aquesta és la condició que bloqueja actualment la possibilitat de donar un abast qualitatiu més ample a l'actual Acord Preferencial de Comerç. Aquesta és igualment la perspectiva que haurà de permetre, al seu moment, de negociar d'una vegada coses serioses, és a dir, l'entrada d'Espanya en l'entesa europea. Mentrestant, s'han hagut de negociar «**reajustaments**», «**protocols addicionals**», «**prolongacions temporals**», etc. En una paraula, allargar l'Acord ja existent sense avançar, però, en la fusió de l'Estat espanyol i la seva economia amb la Comunitat Europea.

POSADA AL DIA

Les negociacions, a Brussel·les, han estat presidides, del cantó espanyol, per l'ambaixador Ullastres i, del cantó comunitari, pel director general adjunt d'Afers Estrangers de la Comissió Europea, Roger de Kergerlay. Els reajustaments negociats ara han permès de posar al dia les normes comercials establertes l'any 1970, avui en part desfasades per mor de l'augment de membres que la CEE ha viscut. S'han regulat igualment les normes tarifàries del comerç hispano-britànic, que havien de ser actualitzades després de l'entrada de la Gran Bretanya al Mercat Comú i als canvis en la seva política comercial que aquesta entrada provocà.

De tota manera, abans d'oficialitzar els resultats d'aquestes converses, la Comissió Europea haurà de demanar el vist i plau de l'autoritat màxima, el Consell de Ministres d'Afers Estrangers dels nou països comunitaris, que tindrà lloc els dies 31 i 4 vinent.

FRANCESC VERDU

BARCELONA

Prohibides les manifestacions de l'1 de maig

Hem rebut del govern civil de Barcelona una nota que diu:

«Havent estat anunciat per el proper dia 1 de maig el propòsit de fer una concentració pública a la plaça de Catalunya d'aquesta ciutat, seguida de manifestació per passeig central de la Rambla, aquest govern civil —atenent-se les instruccions dictades a tal

efecte pel ministeri de la Governació ja prou difoses, i a fi d'assegurar la normalitat de la vida ciutadana, que podria restar alterada amb aquests actes— ha denegat l'autorització per a dur-los a terme.

Tampoc no han estat autoritzades les assemblees o manifestacions sol·licitades per al 30 d'abril o l'1 de maig en d'altres localitats de la província.»

VALENCIA

Les aigües de la Ford, al mar

La Comissió Provincial de Serveis Tècnics de València decidí ahir la solució més pràctica, viable i ràpida per a l'abocament d'aigües de la factoria d'automòbils «Ford-Espanya», situada a la localitat d'Almusafes, informa Cifra.

De les cinc fórmules considerades viables, ha estat acceptada, com a més oportuna, la que conduirà les aigües fins al mar, paral·lelament a l'autopista i per sota de la seva zona de serveis.

Al estudi presentat hom indicava que aquesta obra podria ésser realitzada en

el termini de tres o quatre mesos; no obstant, com que aquesta zona de serveis està en obres, a hores d'ara la construcció de l'emissori esmentat podria quedar acabat en no gaire més enllà d'un mes, cosa que avançaria moltíssim l'entrada en funcionament.

Els desguassos de la Fort havien suscitats vives polemiques les darreres setmanes, ja que, en no ser realitzats els col·lectors oportuns, calia abocar-ho tot a una sèquia que desemboca a l'Albufera, cosa a què s'oposaven nombroses entitats, per temor d'un agreujament de la contaminació del llac.

EL LLENGUATGE

El text i els textos

Sentim, sovint, que ens parlen del «texte». Del «texte» i dels «textes». Segurament com a reacció contra els qui diuen el «texto» —pronunciant, és clar, la **o** final amb so de **u**—, i tenint en compte, encara que sigui d'una manera inconscient, que en català no és el «fauno», el «iudo» i el «balandro», tal com diu molta gent, sinó el faune, el iode i el balandre, diuen el «texte» i els «textes» amb la convicció d'haver-la encertada. Però en aquest cas, certament, l'analogia no resulta vàlida. La forma correcta és **text**, i d'aquesta cal que ens servim. **Text**, que en plural fa **texts** o bé **textos**, com a forma més planera i fàcil de dir, i admesa per la normativa més estricta, malgrat que algú hi tingui res a objectar. Perquè si bé a ningú no li passa pel cap de posar en dubte la bondat de la forma **text**, si que n'hi ha que no vacillen a mostrar-se reticents quan senten dir **texts**, imaginant, segurament, que **texts** deu ésser el plural de «texto», aquesta forma que ells han eliminat a base de substituir-la per «texte». Però cal que s'adonin que van errats. Així com **trist**, **bosc** i **disc fan**, en el plural, **tristos** o **tristos**, **boscs** o **boscos**, **discs** o **discos**, respectivament, **text** fa **texts**, o bé **textos**, amb la terminació **os** afegida a la forma del singular, però en cap cas «textes».

El mateix que acabem de dir sobre **text** ho hauriem de repetir sobre **context** i **pretext**. Les formes del singular acaben en **t**, sense cap vocal·lell de suport. Les formes del plural s'obtenen afegint-hi una **s** o bé la terminació **os**: **contextos** i **pretextos**.

ALBERT JANE

AVUI

● Autogestió, socialisme i catalanitat (article de Manuel Cruells): P. 3.

● València i Bolonya (article d'Alfons Cucó): p. 3.

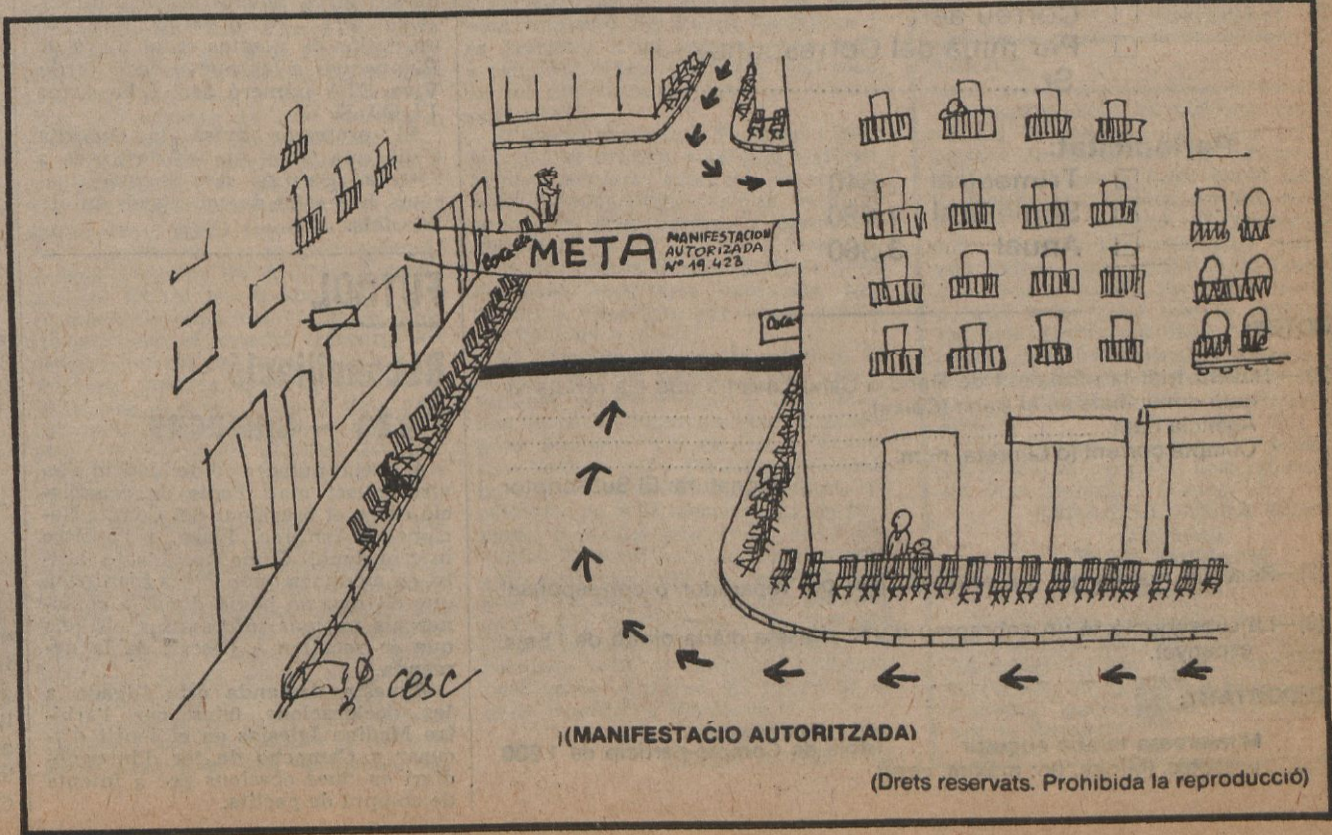
● Els projectes d'autopista Barcelona-Sitges (informe de Jaume Comellas i Vinyet Panyella): p. 7.

● El Rei pressiona a favor de la reforma (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M. Sanmartí): p. 13.

● Noves detencions i protestes (crònica del nostre corresponçal al País Basc, Robert Petit): pag. 13.

● El català a l'illa de Sardenya (crònica de la nostra corresponçal a Roma, Alicia Fajardo): p. 14.

● Gromiko no aconsegueix la distensió amb el Partit Comunista francès (crònica del nostre corresponçal a París, Ernest Udina): p. 15.

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

BRUSSEL·LES

Entrevista López Bricio - Ruiz Giménez

Els dirigents de les diverses formacions democristianes de l'Estat espanyol i el ministre de Comerç, Leopoldo Calvo Sotelo, s'entrevistaren abans d'ahir a Brusselles, evidentment per separat, amb el president i els membres de la Comissió Europea, òrgan motor de la CEE. Aquesta trobada amb els partits democristians confirma un cop més la política de porta oberta que de cara a l'oposició espanyola juguen aquests darrers temps les instàncies dirigents del Mercat Comú.

Anton Cañellas (Unió Democràtica de Catalunya), el basc Ajuria-guerra i els senyors Ruiz Giménez i Gil Robles (fill) celebraren més tard una conferència de premsa per tal d'informar-nos del contingut dels contactes hispano-europeus. La democratzació de l'Estat espanyol, condició prèvia per a l'entrada a la CEE, el punt de vista democristià sobre aquesta evolució, l'altres punts referents al procés d'unió europea, han constituït el plat fort de l'entrevista amb la Comissió Europea. "Mai no acceptarem una democràcia limitada. Volem una democràcia per a tothom i per a tots els partits. Volem retornar la sobirania al poble", declarà Cañellas a la conferència de premsa.

nyol de Comerç, després d'una curta entrevista a l'hotel amb Ruiz Giménez, intentà posar-se en contacte aquí amb Anton Cañellas, però el programa molt carregat d'aquest darrer no permeté la realització de l'entrevista.

PRESENTACIÓ D'UN GRUP NACIONALISTA BASC

Per tal de presentar a l'opinió el nou organisme de lligam de forces basques KAS (Coordinació Patriòtica Socialista), diverses formacions polítiques d'Euskadi donaren ahir una conferència de premsa a Brusselles.

L'acte, en què no foren admesos els fotògrafs per mesura de seguretat i que estava presidit per una gran "ikurrifia" (senyera basca), ni participaren l'ETA V*, polític-militar, l'ETA V*, militar, el LAIA (Partit de Treballadors Patriotes Bacs), la LAB (LANGILE, ABERTZALE, BERROKA) i altres grups emparentats.

Francesc Verdu

MADRID

Repercussions del discurs d'Arias

Aquestes són algunes declaracions de darrera hora recollides a Madrid després de l'allocució adreçada pel president Arias al poble espanyol a través de la televisió i la ràdio.

Alejandro Armesto, director del diari "Arriba":

"Em sembla un discurs molt important, naturalment, que respon, en la seva major part, a la sèrie d'interrogants que, durant aquests tres mesos, s'ha vingut plantejant la societat espanyola. Els fets més destacats, des del meu punt de vista, són, primer, el calendari de la reforma; segon, la confirmació de la voluntat de canvi; tercer, la reafirmació que aquest canvi es farà solament des de

la legalitat; quart, l'accent social que té tot el missatge; i cinquè, la condiciotització definitiva pel que fa a la personalitat de les regions. Això, naturalment, és la primera impressió que m'ha produït la presència del president a la Televisió Espanyola. El discurs no assenyala el naixement d'una nova etapa — tot el que sigui a l'arrel — el defalliment dels capvespres —, sinó que confirma, diria jo que plenament, un tarannà i una actitud mantingudes de vegades si us plau per força en el decurs d'aquests darrers mesos".

Félix Pachó, sub-director del diari "Informaciones":

"A mi em fa l'efecte que el discurs no ens diu res de nou. Es simplement un missatge més del president Arias. Dubto que aquesta treva que suposa el Parlament, sigui respectada pels dos elements bàsics de l'oposició, la d'extramurs i la d'intramurs del règim".

Carles Sentis, director general de Coordinació Informativa:

"Crec que no sóc el millor per a opinar en raó del meu càrrec, car si aplaudeixo el discurs, diran que és lògic, però si el critico, en treuran punta. De totes maneres, el meu judici és afirmatiu. Aquesta vegada ha dit més coses que les anteriors. Ha donat un calendari i una data per al referèndum: el mes d'octubre. I sabem que les eleccions seran abans de

fi d'any. Hi ha hagut concreció i un calendari de reformes, que és el que el país esperava. A la gent li agrada el discurs, perquè és com una conseqüència d'allò que el país desitja. El to del president és l'adequat per a convèncer la gent, perquè té una manera d'enraonar persuasiva i sense pretensions..."

Pedro Altares, director de "Cuadernos para el Diálogo":

"La meua impressió primera és més aviat negativa. Es un discurs en la línia de les darreres intervencions del president, per mi clarament retardatària del procés democratitzador. Es un discurs ambigu, gens concret en relació amb allò que el país necessita i vol. Dona la impressió que el cap de govern no està disposat a ajudar la democratzació del país."

Manuel Calvo Hernando, sub-director del diari "Ya":

"La meua impressió és: 1) excessiu ajornament del referèndum i de les eleccions parlamentàries generals, car així s'allarga la situació d'inestabilitat i de confusió; 2) traspàs de l'execució de les reformes a unes Corts que no volen cap reforma; i 3) cap marge de diàleg o d'acord amb l'oposició, malgrat que al final de l'allocució el president digui que no vol fer "en solitari" aquest camí difícil."

JOSEP M. SANMARTÍ

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....
 Cognoms.....
 Carrer.....
 N.º.....
 Pís.....
 Població.....
 Província.....

Els prego que em subscriguin al diari «AVUI» a partir del dia 1er. del mes vinent. El pagament el faré de la forma següent:

- Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- Rebut presentat a domicili (2)
- Xec adjunt
- Gir postal n.º
- Transferència
- Reembossament

Per als residents fora de Barcelona ciutat:

Vull rebre el diari per:

- Correu
- Correu aeri (3)
- Per mitjà del Corresponsal Sr.....

Periodicitat:

- Trimestral 840
- Semestral 1.680
- Anual 3.360

NOTES:

(1) — Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa). Agència núm..... Compte corrent (o Llibreta) núm..... Signatura: El Subscriptor

(2) — Reservat només als qui rebin el diari per repartidor o corresponsal

(3) — La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també adquirir..... Tràmits de Compte-particip de 1.000 pessetes. (Mínim. un: màxim, cent).

El recital de Vinebre

Com informàvem ahir, hom preveu la celebració, demà dia 30, d'un acte a Vinebre en el qual el cantant Ovidi Montllior farà un recital de cançons. L'organització de l'acte és a càrrec de la Joventut de Vinebre, amb el suport del "Grup instructiu i recreatiu d'Educación y Descanso", segons ens ha estat informat per l'alcalde de la localitat.

Premià de Mar demana l'Estatut

L'Ajuntament de Premià de Mar, va aprovar per unanimitat, en una reunió plenària celebrada ahir, sol·licitar de les Autoritats superiors "que la Comissió que estudia el règim especial per a Catalunya, arribi fins a l'Estatut d'Autonomia".

Aquesta petició és inclosa en la moció de l'Alcaldia, en què també demana "el màxim sistema democràtic en les eleccions de les Corporacions Municipals".

Aquests punts —segons es va dir en la sessió plenària— són "els que han de servir de nord i guia per la futura llibertat, convivència i prosperitat de la nostra regió dintre del context de l'Estat espanyol". Per a poder prendre un acord sobre aquesta moció, es va demanar als consellers que s'expressessin mitjançant votació secreta. Cap d'ells va acceptar aquesta proposta, procedint tots a a votació a viva veu. Es va manifestar, també, l'adhesió al Congrés de Cultura Catalana, per escrit al Col·legi d'Advocats, promotor del Congrés.

TERESA CARRERAS

L'AMETLLA DE MAR

Dos nens a favor d'ETA

Una nena i un nen de tretze anys han estat protagonistes d'unes frases escrites a la pissarra d'una escola de l'Ametlla de Mar, que van sobtar el professor: "Viva ETA. No digais na- gda a la policia, si no morirán algunos de sus hijos. Morirá algún profesor. ¿Cuál será?, ya lo veréis. Entregad un millón de pesetas en la playa de Pixavaques a las nueve de la tarde. Viva ETA número 54." I ho firma J.L.O.L.K.

El professor avisà la Guàrdia Civil, que trobà moltes destroces a l'escola. Després d'unes investigacions, han estat descoberts els autors dels fets.

FUTBOL

Reconciliació Plaza - Camacho

Al jutjat número 10 de Madrid s'ha vist aquest matí l'acte de reconciliació entre el president del Comitè Nacional d'Arbitres, Plaza, i l'àrbitre internacional Camacho. L'acte acaba en avinença quan Plaza manifestà que ell mai no havia donat a conèixer als mitjans informatius els fets que es recullen a l'escrit de la demanda.

Aquesta demanda està lligada a les declaracions fetes per l'àrbitre Medina Iglesias en el sentit d'acusar a Camacho de fer d'intermediari en dues ocasions per a intents de compra de partits.

Rèplica de Carles Sentís a "Pueblo"

Carles Sentís, Director General de Coordinació Informativa, ha adreçat una carta de rèplica al Director del diari sindical "Pueblo", en contestà a un fort atac que li dedicà aquest diari en una editorial el dia 19.

El senyor Sentís expressa en primer lloc que escriu la rèplica pressionat pels seus amics i que no ha volgut adreçar-la a la premsa barcelonina a fi d'evitar una polèmica interregional. A continuació puntualitza que les seves declaracions foren falsejades pel redactor de "Pueblo", ja que ell afirmà que "la monarquia de Joan Carles, si no pot ser la continuadora del règim del general Franco, tampoc no pot ser l'hereva autèntica de la República del 31, ni inclús pot ser la perllongació automàtica de la monarquia d'Alfons XIII".

Afirma després que està en con-

tra del restabliment de l'Estatut del 32. "Per tant, ressuscitat aquest sense aquella (la República), seria tant com resoldre la quadratura del cercle. La democràcia espanyola que estem en vies de constituir no pot prevaldre amb idees d'un entroncament impossible i menys encara amb propòsits de resquitar-se", diu que foren les seves declaracions, al "Diario de Barcelona".

Acaba dient que ell no ha estat mai col·laborador de "Pueblo" i que aquest diari simplement, li ha reproduït articles publicats en altres diaris, com és ara "Informaciones" en el qual sí que hi col·labora. "Mai no he escrit altra cosa a "Pueblo" que no fos una rèplica a algun escrit contra mi", afirma el senyor Sentís.

"Pueblo" no comenta la dimissió del sots-director Alcocer i del redactor Escorial amb motiu de l'editorial esmentada.

J. M. S.

Partença de la Flama de la Sardana

Avui partirà de Barcelona, de la plaça del Canonge Rodó, al Clot, la manifestació itinerant de la sardana més important de tots els temps, que enfilars la ruta cap a les poblacions del Maresme, la Selva i l'Empordà, camí de Torroella de Montgrí, per tal de recollir el foc sagrat del sardanisme que hi ha estat cremant, des de l'any passat que fou proclamada Ciutat Pubilla de la Sardana 1975.

En aquesta primera etapa, la caravana anirà passant a Mataró, Cal·lellà, Malgrat, Lloret de Mar, Vidreres, Sant Antoni de Mar i Palafrugell, i arribarà a la població empordanesa la vesprada.

La segona etapa, dia 30 d'abril, haurà de transcórrer per les comarques de l'Empordà, la Selva, el Gironès... i la Garrotxa, igualment de forta tradició sardanista i s'aturarà a les localitats de Verges, la Bisbal d'Empordà, Caldes de Malavella, Santa Coloma de Farners, Anglès i Amer, per a pernòctar a Olot.

El dia primer de maig, de molt acusada tradició a la nostra terra, la rodà de la sardana, en la seva

tercera etapa, ens portarà de nou a terres del Maresme, travessant la Garrotxa, el Ripollès, Osona i el Vallès Oriental, per a retré etapa a Mataró. Es pararà a les localitats de Sant Quirze de Besora, Torelló, Mahllet, Vic, Tona, la Garriga i Cardedeu.

Finalment, diumenge, dia 2 de maig, la caravana partirà de la capital del Maresme, i s'aturarà a Vilanova de la Roca, on serà esperada per una comitativa motoritzada de la ciutat de Granollers, desplaçada a aqueixa localitat per tal de rebre-la i donar-li escolta d'honor fins a la capital del Vallès Oriental, on farà l'entrada triomfal, cloent així una descomunal anella sardanista per la i donarpart nord del país.

Els actes de la diada de la proclamació, per l'Obra del Ballet Popular, de la Ciutat Pubilla de la Sardana —enguany Granollers—, solen anar acompanyats d'una gran solemnitat, i les poblacions designades, en un noble afany de superació, en fan una causa comunitària per tal d'assolir un èxit assenyalat que no desdigué de l'anterior.

Ricard JOVE I HORTONEDA

EL NEN

DANIEL HEREDIA I BLANES

ha mort el dia 27 d'abril del 1976

Els pares, germà, oncles, cosins, escola, TAGORE i amics, n'assabentaren llurs amics i coneguts, i els pregueren de voler-lo tenir present en llurs oracions. L'enterrament serà avui, dia 29, a les 4 de la tarda, a la quasiparrocquia de l'Hospital Clínic, carrer Villarroel, N.º 170.

† LLORENÇ DELCLOS I RODON

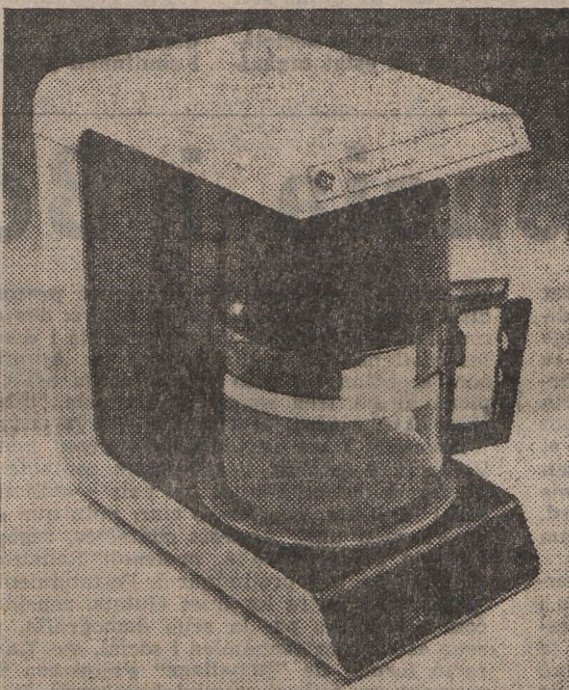
Que ens deixà el dia 15 d'abril, Dijous Sant (A.C.S.)

La seva esposa, Mercè Sumallà i Cortils; filles, Emília i Isabel; gendres, Josep Cervera i Agustí Vila; nets, germans, Rafael, Joan, Jordi i Amèlia; cunyats, nebots i família tota, preguen als qui el conequeren i estimaren que ens acompanyin a la missa que, en record seu, tindrà lloc avui dijous, a les 20.30, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia, plaça de la Virreina.

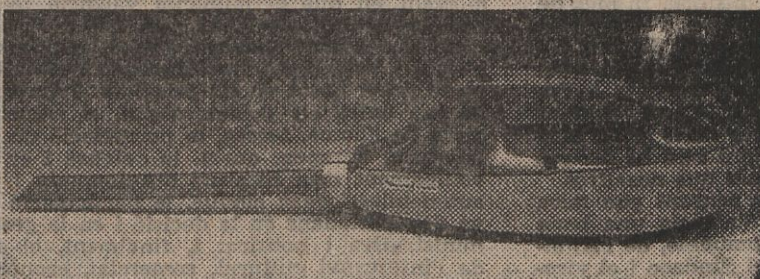
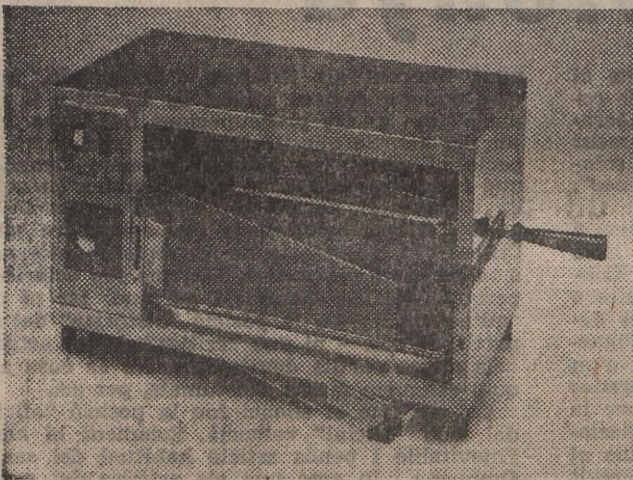
Barcelona, 29 d'abril del 1976.

per a cada mare hi ha un regal *Moulinex*

Cafetera elèctrica

Rostidor A-5

Ganivet elèctric

Liquidora

tria

Els aparells Moulinex són a la venda als millors establiments del ram d'electrodomèstics.

●● centre de comunicació

MON DEL TREBALL

Els escombriaires ja han reprès el treball

Encara que s'ha acabat la vaga, continua el conflicte

Els escombriaires de Barcelona han acabat la vaga, però el conflicte continua. A les dues de la matinada d'ahir, dimecres, es va arribar a un acord de principi i els empleats de FOC iniciaràn immediatament la feina de recollir escombriaires i netejar carrers. Però l'acumulació de deixalles dels dies anteriors ha fet impossible la recollida normal en alguns sectors de la ciutat. Per això durant tot el dia d'ahir continuà funcionant el servei d'emergència de l'Ajuntament.

Segons una nota municipal, tampoc no s'ha pogut fer total la neteja dels carrers de la ciutat. Diu que s'ha procurat començar pels més perjudicats. A les vuit del vespre d'ahir encara restaven més de trenta tones de brossa als carrers.

L'acord de l'empresa FOC amb els seus treballadors de la neteja es basa en un augment anual de seixantacinc mil pessetes. Demà continuaran les converses per al conveni col·lectiu. A part de les reivindicacions econòmiques, els dos mil empleats de FOC afectats pel conflicte demanen un salari al 100% en cas d'accidents, manteniment de salari i categoria durant un any en cas de retirada de carnet de conduir, quaranta hores setmanals, etc.

HOSPITAL DE SANT PAU: CONTINUA LA VAGA

Els treballadors en vaga de l'Hospital de Sant Pau i mental decideixen ahir en assemblea continuar la vaga. Al·leguen que l'empresa no ha donat cap nova proposta a la plataforma dels empleats. En canvi, els ha recordat la possibilitat d'aplicar la legislació sobre vagues de sanitat.

Els vaguistes han fet una crida a l'opinió pública sobre el perill que les mesures repressives de l'empresa podrien causar a la ciutat. De moment, els vaguistes no cobraran la mesada d'abril. I diuen que han donat d'alta alguns malalts no recuperats. Actualment funciona un servei d'urgències, però es demana que s'evitin els ingressos.

La secretaria executiva de l'Hospital, per la seva banda, ens ha enviat una nota que diu que la plataforma era totalment impossible per a l'economia de l'entitat. També comunica que ha estat constituït un Comitè Assistentiu Executiu per garantir l'assistència sanitària a tots els pacients. Aquest Comitè restringirà els ingressos i donarà d'alta tots els malalts que sigui possible.

HA AUGMENTAT EL NOMBRE DE VAGUISTES DEL METALL

A més de vint-i-un mil es xifrava oficialment el nombre de vaguistes del ram del metall ahir al matí. Uns cinc mil d'aquests obrers corresponen a la ciutat de Barcelona. La continuació de la vaga havia estat decidida en una reunió de la UTT dimarts passat. Però el delegat provincial de Sindicats va suspendre l'acord al·legant que era una infracció de la normativa vigent.

La ciutat de Mataró tingué ahir un 80% dels obrers del ram del metall en actitud de vaga. Així volien pressionar perquè es tornin a emprendre

Una guarderia a La Mina

Ahir, a primera hora del matí, l'alcaldia Joaquim Viola inaugurà la guarderia situada al nou barri de La Mina bastit pel Patronat Municipal de l'Habitatge al terme municipal de Sant Adrià del Besòs. La nova guarderia és apta per a setanta infants, procedents en llur majoria del gairebé desaparegut barri de barraques del Camp de La Bota. El nom de la guarderia és Jahibe, que en dialecte caló significa alba.

En ambients docents ha estat comentada la paradoxa que aquesta inauguració s'hagi efectuat precisament l'endemà que l'alcaldia es negués a rebre una comissió de representants de guarderies que demanaven d'ésser municipalitzades.

les negociacions del conveni col·lectiu. Es preveu que l'atur continuarà fins dissabte, segons acord d'una assemblea de treballadors. Els empresaris metal·lúrgics de Mataró s'han ofert a intercedir davant la Unió Provincial d'Empresaris perquè es reprenguin les negociacions.

A Santa Coloma de Gramenet fa vuit dies que uns tres mil vaguistes es manifesten continuament pels carrers. Els setanta-sis obrers de l'empresa Lowry's estan en vaga i fan manifestacions d'ençà del dia vint d'aquest mes.

CASTELLO: DOS-CENTS METAL·LURGICS A LA CATEDRAL

En una assemblea no autoritzada dels treballadors del metall, celebrada a l'església catedral, s'acordà de fer una manifestació dilluns vinent, 3 de maig. Si no aconseguen els objectius previstos, començaran una vaga el dimarts. Van assistir a l'assemblea uns dos-cents treballadors dels set mil del sindicat del metall. La comissió de representants per al conveni va informar de les gestions realitzades. Han demanat un mínim de cinc mil pessetes setmanals com a condició per a iniciar les converses. La reunió va sorprendre algunes persones que en aquella hora entraven a l'església a resar. No hi va haver detencions. — Ernest Nabas.

VALLES ORIENTAL: VAGUES I DETENCIONS

Quan semblava que, al Vallès Oriental, havia acabat definitivament la vaga del metall, la situació s'ha agreujat amb noves detencions. Un obrer de Bendibérica ha estat detingut i portat a la Model de Barcelona, segons informacions rebudes. Si es confirmava la nova, serien tres els obrers metal·lúrgics de la comarca que hi haurien ingressat recentment. La vaga es va generalitzant a la comarca. A Mollet, Sant Fost i Martorelles l'atur és general, mentre que a Granollers la situació és molt confusa. — Lluís Torres.

VILANOVA: TECNICS I ADMINISTRATIUS EN VAGA

Han continuat els aturs que han afectat gairebé tot el sector metal·lúrgic de Vilanova i la Geltrú des del dijous passat. S'han celebrat assemblees a les factories, a sindicats i —cosa insòlita a la població— a l'interior de l'església de la Geltrú. Les empreses Fisa i Ipsa, les més importants continuen en atur. Aquest afecta uns dos mil treballadors. A Ipsa l'atur es va estendre als tècnics i administratius, cosa desusada en aquesta empresa. — Xavier Capdevila

"Catalunya es fica al cor"

Ahir va prendre possessió el nou Capità General

El tinent general Francisco Coloma Gallegos va prendre ahir possessió del càrrec de Capità General de la quarta regió militar. L'acte va començar a les dotze del migdia davant de Capitania i va prosseguir a l'església de la Mercè on fou cantada una salve. Van assistir-hi les autoritats de Catalunya: els governadors civils de les quatre províncies catalanes, el president de la Diputació i l'alcaldia de Barcelona, i els generals i comandaments militars. Les respectives esposes ocupaven els seients laterals.

El doctor Jubany, en començar l'acte religiós, va adreçar-se al nou Capità General per desitjar-li una feix estada i una gestió encertada. Després, des del dintell de la sacristia, va invitar-lo a visitar amb la seva família el cambriol de la Verge. Tot seguit, mentre l'orgue de la basilica interpretava la "tocata i fuga" de Johan Sebastian Bach, la comitiva va traslladar-se al saló principal de Capitania, on foren pronunciats els parlaments de presa de possessió.

CATALUNYA. FLORO D'ESPANYA

Un cop llegit el decret que nomena el tinent general Coloma Gallegos capità general de la quarta regió militar, va prendre la paraula el governador militar Vega Franco que va fer un panegíric de Catalunya, del patriotisme dels catalans i del seny català. "Catalunya —va dir el

governador militar—, floró d'Espanya, està convençuda de la importància de la missió de les forces armades com a aimants de la justícia social i defensores de la pau dintre d'un ordre." Aquest amor a la pau es manifesta —va afegir el tinent general Vega Franco—, "per l'esplèndida florida del sometent, que ha prestat serveis tan esclatants a la Pàtria." Finalment, després d'assegurar al nou Capità General que no li mancava la col·laboració de tots els bons ciutadans de les terres catalanes, li donà la benvinguda.

PERMANENT EVOLUCIO

En el seu parlament, el tinent general Coloma Gallegos va començar explicant les circumstàncies del seu nomenament: "Siguin les meves primeres paraules d'agraïment a sa majestat el Rei per l'honor que per a mi suposa el fet d'haver estat nomenat capità general de Catalunya, i al senyor ministre de l'exèrcit per haver acceptat i exposat a sa majestat el meu desig d'ocupar el càrrec vacant per la mort del tinent general Bañuls, amb l'intima amistat del qual vaig honorar-me i la brillant executòria militar, amor a l'exèrcit, dedicació al servei d'Espanya, claretat de judici, recta intenció i exacte sentit de la justícia del qual constitueixen per a mi un exemple."

Va referir-se després a l'evolució nacional i al paper de les forces armades en aquest context: "Les forces armades, a les quals la llei encomana la sagrada missió de garantir la unitat i la independència de la Pàtria, la integritat dels seus territoris, la seguretat nacional, i la defensa de l'ordre institucional, en constant perfectibilitat com, des dels primers moments del seu comandament, assenyala el nostre Generalíssim en promulgar una sèrie de lleis i disposicions que van iniciar-se amb el fur del treball i van continuar fins a establir les institucions i mètodes legals per a fer factible aquesta permanent i perfeccionadora evolució que la dinàmica de la vida de la nació exigeix." Més concretament, va adreçar-se als oficials dient que "només pot aconseguir-se la unió que fa falta si assolim els objectius que les lleis assenyalen,

CATALUNYA ES POSA AL COR

En tercer lloc va fer una crida "als homes de la premsa", els va demanar que, a través "de llurs informacions, contribueixin a fer que l'exèrcit sigui conegut pel poble al qual serveix", i els va assegurar que "tindran sempre obertes les portes d'aquesta Capitania per tal d'evitar que per manca de dades certes, puguin produir-se, en un lògic afany informatiu, notícies no totalment ajustades a la realitat."

Finalment va adreçar-se als catalans: "A tots els catalans, l'expressió de la meua íntima satisfacció per haver-me estat donada l'oportunitat de servir en aquest tros d'Espanya que es fica al cor tan aviat com es pren contacte amb els seus pobles, les seves ciutats i els seus homes. Recordant el jurament que vaig segellar amb un petó a la bandera, reitero la meua lleialtat i fidelitat al nostre rei i reafirmo el meu propòsit d'esforçar-me cada cop més en el meu servei a Espanya."

ART - JOIES

Sanç

ANTIQUES JOIERS
DE LA CASA REIAL

ALIANCES DE BRILLANTS
ANELLS DE COMPROMIS
SEMPRE LES ULTIMES
CREACIONS

Av. Gran Via, 636 - junt Passeig de Gràcia

PREUS MOLT RAONABLES

Feminisme: debat a la universitat

La dona ha d'anar més enllà de les seves reivindicacions

Dins el cicle de taules rodones sobre "La problemàtica de la dona a l'Estat espanyol" que té lloc a la Universitat de Barcelona, organitzat pel Centre d'Estudis Històrics Internacionals i Extensió Universitària, ahir al matí es va celebrar a l'Aula Magna un debat sobre "La problemàtica general del feminisme a Espanya", amb intervenció d'Elisa Lamas, Dolors Calvet i Mireia Bofill.

CNT: No a la prohibició de manifestar-se

La Confederació Nacional del Treball, Federació Regional de Catalunya, ens envia la nota següent:

"Davant la notícia apareguda a la premsa que el Ministeri de la Governació havia prohibit les manifestacions de l'1 de maig, la Confederació Nacional del Treball, fa públic el seu desacord amb aquesta mesura, car entén que el dret de manifestació pacífica forma part inalienable dels drets humans més elementals reconeguts per tots els països democràtics, oimés en la data de l'1 de maig, festa tradicional dels treballadors

Reafirmem, doncs, el nostre dret a manifestar-nos solidàriament amb tots els treballadors, de forma pacífica i responsable, sense que amb això pretenem cap tipus d'enfrontament, amb l'única intenció de reivindicar la solució dels problemes que la nostra classe té a l'hora present, com és la congelació salarial, l'elevació desmesurada dels preus, l'atur obrer, la defensa del lloc de treball, etc., i, fonamentalment, la llibertat imprescindible per als treballadors de formar els seus propis sindicats sense intermediaris ni tuetes de ningú."

Hi havia de participar també Lidia Falcon que, degut a una indisposició, no hi va poder assistir.

Elisa Lamas es va manifestar militant d'un feminisme moderat, que prendria la via política normal com a mitjà de lluita. Es a dir, una tendència diferent a l'anomenada radical. "Utilitzar un sistema de lluita massa radical, crea al·lèrgies en el cos social."

"Malgrat que la via política compta amb una escassa participació, és important de sensibilitzar les dones en el sentit que aquesta és la via per aconseguir una legislació que protegeixi les nostres reivindicacions. La via radical, que considera l'home com a enemic de la dona, és utòpica, i seguint-la, només aconseguirem de restar marginades."

FEMINISME IMPLICA POLITICA

Tot seguit va parlar Dolors Calvet, que opina que no es pot concebre un moviment feminista que no sigui un moviment polític. "Fins ara, els grups de dones es dedicaven a reivindicar aspectes com la carestia de la vida, les escoles, o qüestions similars. Cal no confondre la lluita estrictament feminista amb la lluita de barris, per exemple. Són dues instàncies diferents."

Va fer referència després a la necessitat de l'amnistia, i va dir que ningú no havia parlat del que representa per a les dones. "Hi ha moltes dones complint condemnes a les presons per ús d'anticonceptius, refús de la paternitat potestada que té el marit, divorci... Cal comptar amb aquest problema. Fa uns dos mesos hi va haver una concentració davant la presó de la Trinitat, per a demanar la despenalització de tots aquests delictes."

"El problema de la dona —va dir després— només es pot resoldre en el marc d'una revolució social. Nosaltres entenem que el moviment feminista ha de ser unitari, català, diversificat, amb una concepció orga-

nitzativa oberta, que mantingui una vigilància enfront les tendències instrumentalistes; autònom i relacionat amb altres moviments de masses; interclassista i profundament ideològic."

Dolors Calvet va assenyalar que les llibertats democràtiques són el primer objectiu a assolir i que cal la presència de les dones en una doble militància: en els partits polítics i en els moviments de tipus femení.

FEMINISME AUTONOM I DEMOCRATIC

Va tancar l'acte Mireia Bofill, que va definir les dues línies mestres del grup que ella representa: l'estudi de les relacions entre l'opressió de la dona i el context general de la lluita de classes, i la importància de no separar els problemes personals i els col·lectius. Pensa Mireia Bofill que la divisió tradicional del treball dels homes (treball a l'exterior) i les dones (treballs domèstics) és jeràrquica; i que la dona té en la família un paper de subordinació. "La família reproduïx la divisió de classes. I, en aquest marc, la dona proletària és la més explotada: com a membre de la classe obrera i com a dona".

Finalment va definir les característiques que ella creu que ha de tenir el moviment feminista: autònom en relació amb els grups polítics i als homes; obert a totes les dones que lluiten per un canvi de situació; i democràtic en el seu funcionament intern.

"PER UNA MATERNITAT LLIURE I RESPONSABLE"

Penjats per les parets de la Universitat Central hi havia ahir uns cartells que, amb el lema "Per una maternitat lliure i responsable", feien referència al proper Dia de la Mare, al·ludint a la problemàtica de les mares solteres i a d'altres temes relacionats amb la dona

ROSA MARIA PINOL

Tenim 176 models de xalet. Ens manca el que vós teniu pensat. Voleu ser el 177?

STORE RICAT, S.A. Bailén, 21 - Barcelona 10 - Tel. 225 0180
Facilitats 15-20 anys - Construcció en 4-6 mesos.

ACTIVITAT POLITICA

Bonn: Les trobades liberals, positives

Esquerra Democràtica de Catalunya i Acció Democràtica de Catalunya han fet públic un comunicat, redactat conjuntament per les delegacions espanyola i alemanya...

En l'escrit expressen que aquestes reunions "van donar l'oportunitat de tenir un ample canvi d'impressions sobre l'organització del liberalisme a Alemanya..."

Per part espanyola van participar-hi Ramon Trias Fargas i Macià Alavedra d'EDC; Josep M. Figueras, d'ADC; Satrustegui i Zulueta, de l'Aliança Liberal...

Els representants espanyols foren rebuts a Bonn pel president del Partit Liberal i ministre d'Afers Estrangers, senyor Genscher...

DIVERGENCIES ENTRE CANTARERISTES

La Junta Local de Reforma Social Catalana —delegació de l'associació política legal de Cantarero, Reforma Social Espanyola— va fer públic el dia 22 d'abril un comunicat en castellà en què feia pública "la seva satisfacció per la celebració del Congrés de la UGT..."

El comunicat afegia: "D'altra banda, Reforma Social Catalana, entenen superada la fase d'obertura, es reafirma en la seva tesi de situació en la ruptura conformant-la com a procés participatiu cap a la democràcia i la llibertat."

Arran d'aquest comunicat, la Junta Nacional de "Reforma Social Espanyola", és a dir, la central de Madrid, ens ha fet arribar una nota que contesta a la de la delegació catalana en uns termes que resumim:

"Ni el president nacional ni cap altre òrgan ni afiliat de l'Associació no han estat en contra ni ha desaprovat mai el Congrés de la UGT. La desaprovació manifestada per Cantarero, que avui fa seva aquesta Junta, va fer referència estrictament a posicions polítiques..."

REPRESENTANTS D'ACCIO CATALANA A ROMA

Pere Vallès i Jordi Manresa, membres de la comissió executiva d'Acció Democràtica, van avui a Roma per entrevistar-se amb els diputats Zanone i Gerolinetto...

LLIGA COMUNISTA PEL SINDICAT UNIC

El Comitè Nacional de Catalunya de Lliga Comunista (simpatitzant de la IV Internacional) ha fet públic un comunicat en què alhora que "es condanna de la celebració del Congrés de la UGT" considerant-lo

"una altra de les conquestes del moviment obrer i popular", lamenta que alguns sectors del poder "intentin d'utilitzar-lo com a maniobra..."

MCC PROPOSA UN ORGANISME PARITARI ASSEMBLEA-CONSELL

El Moviment Comunista de Catalunya ha elaborat una proposta per a la XVI Permanent de l'Assemblea de Catalunya, consistent en això: que es creï una comissió integrada per una representació paritària de l'Assemblea de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques...

EL PSOE "HISTORIC" VOL UN CONGRES AMB EL "RENOVAT"

Representants del PSOE "històric" o "llopista" han manifestat, en conferència de premsa, el seu desig que se celebri un congrés per a la reunificació amb l'anomenat PSOE "renovat"...

BARRIS DE BARCELONA

Prosperitat ha guanyat tres semàfors

Finalment el barri de La Prosperitat ha aconseguit tres semàfors dels nou sol·licitats.

El diumenge informàvem que l'Ajuntament, després de tres setmanes de lluita per part dels veïns n'havia concedit un. El veïnat, però, no en va quedar satisfet i en l'assemblea celebrada el mateix dissabte al vespre es va acordar de tornar a la Casa de la Vila a sol·licitar-ne dos més...

EL PLA COMARCAL, AL CONGRES

Avui a l'edifici de la nit en el local social de l'Associació de Veïns

El galleguisme s'acosta a Catalunya Un escriptor traduït parla de la seva cultura

El moviment cultural galleg, que a Barcelona té una representació quasi oficial a la galeria Sargadelos, no és pas gaire conegut. I tanmateix Cambó ja l'havia descobert en les seves peregrinacions peninsulars i fins i tot va ser l'inspirador de la versió nacionalista que triomfà durant la República...

Casares ha estat a Barcelona per ultimament a la publicació de la novel·la, traduïda al castellà, acompanyat pel seu editor galleg. La visita ha estat aprofitada per a presentar informalment a Catalunya els problemes i les aspiracions culturals del poble galleg...

—El segle XIX —ha dit Casares—, mentre Catalunya vivia la Renaixença, a Galícia teníem els grans poetes coneguts, Rosalia de Castro, per exemple. Però desconfiàvem que el galleg servis per a fer prosa. Aquest prejudici va durar fins al 1916, quan un estol d'intel·lectuals van fundar les Irmandades de fala, és a dir, les germandats de parla que reivindicaven l'extensió de la llengua...

—¿Què va restar-ne, d'aquests dos grups després de la guerra?

—El grup polític òbviament va desaparèixer. El grup cultural, en canvi, va aplegar-se al voltant d'Otero Pedrayo i va fundar una editorial, la Galaxia, que, mantenint viu el conreu de la nostra llengua, l'ha transformada en un veritable mitjà de prosa literària moderna...

—¿Quan recupera Galícia la dimensió política d'aquest moviment cultural?

—Es clar que aquesta actitud exclusivament literària, per bé que impositada per les circumstàncies, fou criticada. I cal assenyalar tanmateix que la poesia gallega ha estat sempre, àdhuc en els moments més difícils, una poesia social. Però la veritable traducció política del moviment lingüístic ha d'ésser datada arran de l'arribada de Raimon a Galícia...

—¿Quina és la vostra situació actual?

—A Galícia tenim un vuitanta per cent de galaicoparlants; en aquest aspecte, doncs, la nostra situació és millor que la de Catalunya, on només n'hi ha un seixanta per cent, si no vaig errat. Ara, el català a Catalunya ha assolit un prestigi social que no té pas el galleg a Galícia.

Però la nostre petita burgesia comença a parlar la seva llengua, venem tres mil exemplars d'una novel·la, el diccionari ha assolit els vint mil exemplars i manté gramàtica els quaranta mil. Només cal dir que els anys 50 veníem una mitjana de cent exemplars de qualsevol llibre...

—¿Hi ha mitjans de comunicació en galleg?

—Els diaris sempre han publicat textos en galleg, col·laboracions i determinades notícies. Ara, però, hem demanat el permís per a editar un setmanari que durà el nom de "Teima", que vol dir aproximadament "insistència". Si ens ho concedeixen, la revista sortirà per l'octubre amb la pretensió de servir totes les tendències polítiques que vulguin acceptar el principi del galleguisme.

A. ARTIS

Les dones de fer feines s'organitzen Demanen Conveni Col·lectiu y contracte de treball

"Les dones de fer feines —empleades domèstiques— estem en una situació molt dolenta. Fem un treball molt dur que ningú no vol fer, no tenim cap dret com a treballadores i ni tan sols som reconegudes en el Sindicat. Tampoc no tenim Seguretat Social ni contracte laboral, i quan es produeix alguna injustícia en contra nostra no podem recórrer enlloc."

auxiliars d'infermeres, puericultura —i també Estudis Primaris.

Per combatre les agències de contractament —que qualifiquen de cova de lladres— volen crear una Borsa de Treball.

"Volem que aquesta Associació serveixi per facilitar informació i ajuda a totes nosaltres, les dones de fer feines" —acaba dient la carta.

Així comença una carta dirigida a les senyores de fer feines de Barcelona, signada per la "Gestora de la Asociación de Empleadas del Hogar". El grup promotor reivindica, primer de tot, que siguin reconegudes pel Sindicat, que tinguin contracte de treball i Conveni Col·lectiu cosa que significaria un sou base estipulat, pagues extres, vacances, vellesa i un horari de vuit hores. Demanen també Seguretat Social obligatòria. L'altre objectiu de l'Associació es d'elevant el nivell cultural de les seves associades a base d'organitzar conferències, xerrades-col·loquis i cursos de Formació Professional.

MARK IV fa que les caravanes puguin ser fins i tot divertides... I no s'atabali, perquè la cosa és inevitable. Però no pas la calor. Això sí que es pot evitar, així com el fum i la contaminació que es produeix en qualsevol concentració de vehicles.

Així's vostè i els seus dintre del cotxe. Enguegui l'acondicionador d'aire MARK IV. Escolti la ràdio, parli, fumi, distregui's. Vagi observant amb divertida curiositat amb alguns membres de la caravana —els més impacients— s'acaloren, toquen la botzina, es volen passar de vius... en fi, tot un espectacle contemplat de franc des d'un recinte agradablement climatitzat. Les caravanes, amb MARK IV, no són pas tan empipadores.

PER A VOSTE I LA SEVA FAMILIA LI OFERIM A LA URBANITZACIO MAS MESTRE SENSE CONTAMINACIO AIGUA PURISSIMA I INESGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENIS, MINI-GOLF "PICADERO" CAVALLS CONSTRUIM EL SEU XALET GRANS FACILITATS DESCOMPTE ESPECIAL PER ELS LECTORS D'AVUI TELÈF. 226 31 73 - 218 29 43

Els projectes d'autopista Barcelona-Sitges

Tres opcions i un debat molt necessari

Fa ja sis anys que es presenta el primer projecte per una nova via que alleugerís el trajecte entre Castelldefels i Sitges. I malgrat aquest temps passat, i l'afegit de tres noves solucions —les tres el mateix grup— l'opinió resta perfectament desinformada al voltant del que pot succeir amb els deu o dotze quilòmetres que superen el massís del Garraf.

Aquesta desinformació s'està traduint en nerviosisme arreu dels llocs afectats, ja que l'única cosa que saben de manera clara i certa, és que tot el que es fa —sigui molt o sigui poc—, es discuteix i amb tota seguretat es decidirà, no compta ni comptarà amb l'opinió dels afectats.

Aquesta és la gran qüestió en aquest moment. Sobre els plànols quatre idees. Tres d'un grup capitanejat per consellers d'ACESA —promotors de les autopistes catalanes— i un d'un grup que comanda el financer barcelonès Jaume de Semir Aquest últim i un dels de l'altre grup, passen pel mar. El primer dels que foren presentats és el titulat "Mar de Garraf", del qual exposem —apart— unes dades que ens han arribat a les mans. Dels altres poc és el que en sabem. Només que es tracta de tres itineraris, el del mar, el de la cornisa i el de la muntanya. Tots els projectes contemplen també l'enllaç de la futura i possible nova via amb la que més enllà de Sitges porta a la zona de Vilanova, Cubelles, etc.

PODRIA ENTRAR EN SERVEI EL 1978

Els terminis d'entrada en servei resulten força coincidents així com també els períodes de concessió. Cap a mitjans del 1978 o abans per les solucions del mar i uns disset o divuit anys de concessió a partir dels quals la via, sigui quina sigui la solució adoptada, passaria a l'Estat. Enmig d'aquests projectes es mouen, evidentment, els inevitables interessos particulars que pugnen per aconseguir el que sembla ser, constitueix o pot constituir un bon pastís. En realitat entre els dos grups existeix, bé que soterradament, una autèntica lluita en la que cadascun empra les millors de les seves armes.

Com a gran excusa, el progrés, la velocitat, la necessitat que els embussos per les inacabables corbes de la carretera que travessa el massís del Garraf, s'acabin. Mentre el Col·legi d'Arquitectes rebutja la solució mar, el poble de Sitges, com ens manifesta el nostre corresponent, també diu no a una via paramarítima, tot demanant que el que hi ha, sigui més ben aprofitat. Però sobretot demana quelcom tan elemental com poder participar activament en una realització de què en definitiva n'és el principal afectat.

Sense cap mena de dubtes, s'imposa un ample debat públic que clarifiqui d'una vegada per sempre l'ambient i que situi els projectes, les expectatives, les opinions i els desitjos de tothom, a plena llum del dia.

Tot això sense perdre de vista que existeix un greu problema circulatori especialment intens en els finals de setmana. I que al mateix temps una via ràpida, ultra els perjudicis de tipus ecològic i morfològic, pot portar a un augment de la congestió sociourbanística de la zona, ja prou densa.

Majoria dels que s'hi oposen

Significatius resultats d'un sondeig d'opinió

El Centre d'Estudis Tècnics L'Aula d'Investigació Departament Sociologia Turística, acaba de fer un sondeig d'opinió al voltant de la solució autopista del mar. Un grup d'estudiants, residents a les zones afectades ha cuidat de la realització d'una enquesta, de la qual oferim els resultats més significatius.

D'entrada cal assenyalar, com ho fa el recull del treball, que degut a la rapidesa amb què es precipitaven els esdeveniments, el treball no ha pogut assolir l'amplitud i amb ella la precisió, necessàries. Els seus resultats posseeixen, un valor indicatiu i per tant no es poden considerar com totalment científics.

Els llocs sondejats foren Gavà, Castelldefels i Sitges. En realitat l'alt nivell d'ignorància que ens mostren els enquestats de Gavà, dona als valors trobats aquí, una escassa significació. D'entrada trobem que el 64 % de la població enquestada es manifesta contrària a la solució. Aquest percentatge és més alt a Castelldefels (85 %). A Sitges es manté dintre de la mitjana (64 %). En els casos en què els enquestats són fills de les poblacions afectades els percentatges d'oposició augmenten. El 100 % dels nascuts a Castelldefels rebutgen el projecte.

Com a motiu més exposat en contra, hi ha el de defensa del pasatge, després el perjudici per a les platges, perjudicar l'afluència turística, etc. Entre els que creuen que es beneficiarien del projecte domina els que no menen als promotors, capitalistes i constructors. En aquest cas la pregunta es presentava oberta, o sigui sense esmentar respostes concretes i deixant plena llibertat a l'enquestat.

Per ordre hom creu que les poblacions més afectades serien primer Garraf, Castelldefels i Sitges. Pel que fa al suggeriment d'accions a emprendre una bona part es manifesta pel d'assolir informació i responsabilitat sobre el tema.

ELS QUE ESTAN D'ACORD

Els que estan d'acord representen el 19 % dels enquestats. Percentatge que disminueix en els nascuts a la localitat afectada, d'acord amb el que s'ha dit abans en parlar dels que estan d'acord. Castelldefels no més presenta un 5 % de sí al projecte. Sitges, per contra, amb un 25 % d'enquestats conformes assolix el màxim d'anuència. El motiu més esmentat com a favor, és la millora de les comunicacions. També molts dels favorables al projecte creuen que beneficiaria tothom.

L'enquesta no situa solucions ni pregunta tampoc si realment és necessària una nova via —sigui del tipus que sigui—. Amb tot deixa força clar el rebuig general al projecte mar, coincidint d'aquesta manera amb l'opinió manifestada des de Sitges en aquesta mateixa plana.

Caldria afegir pel que fa a Castelldefels, que aquesta solució mar significaria donar també via lliure a la part del Programa de Red Viària provincial que com sabem parteix per la meitat la vila. La falta d'informació ens impedeix confirmar si el mateix succeiria o no amb les solucions Cornisa i Muntanya. Molt probablement sí. I aquí caldrà tenir en compte que poca cosa s'arranjaria —des de la perspectiva dels embussos del Garraf— si no es modifica l'accés a la futura nova via. Si la travessa Barcelona-Castelldefels continua com ara.

Total oposició de Sitges

Quan ja semblava que l'autovia del mar era un afer gairebé solucionat, la notícia de la presentació del projecte a la premsa ha sobtat l'opinió pública de Sitges, perquè hi havia un mínim de confiança en el resultat de l'opinió de tot un poble.

Poc temps abans, al Casino Prado, l'Associació de Veïns El Mar presentà al públic una àmplia informació de què havia de ser l'autopista, què suposava per a Sitges. La gent manifestà la seva lliure opinió: el rebuig total de l'autopista del mar. La gestió de l'associació de veïns va ser molt útil: la gent va respondre a la convocatòria d'un organisme que es posava al servei dels veritables interessos del poble. D'aquesta manera, el que fins a aquell moment havien estat rumors d'oposició es concretà en una decidida voluntat de mantenir una posició davant d'un fet que semblava voler-se imposar a desgrat de tothom. En aquest acte, uns consellers de l'Ajuntament de Sitges van assegurar que el Consistori havia impugnat el projecte. En sortir l'Associació de Veïns recollia signatures per fer també la impugnació. L'oposició no ha estat només a Sitges: al Garraf i al Baix Llobregat s'han sentit nombrosos veus en contra del projecte.

Més endavant, i en ocasió de la vinguda del Rei a Barcelona algun periòdic portà la notícia de la possible aprovació de l'autopista pel Consell de Ministres que s'havia de celebrar a Barcelona. De nou es posaren en marxa una sèrie de gestions per deturar l'acció dels promotors i, una vegada més, semblà que el pes de l'opinió pública era tingut en compte davant dels interessos d'una minoria.

L'EQUIP PROMOTOR

El dossier amb què es fa la presentació de l'autopista dona com a nom dels principals promotors l'enginyer autor del projecte, Victoria Muñoz Oms i el nomenat "fill adoptiu de Sitges", Jaume de Semir y Carroz. Sense cap ànim de personalitzar, transcrivim un comentari que se sent arreu de Sitges des de fa uns dies, i és l'estranyesa amb què la gent es pregunta com un "fill adoptiu" de Sitges pot promoure un fet que va en contra de la voluntat dels altres sitgetans.

LES RAONS DELS PROMOTORS

Les raons de la construcció de l'autopista són la possibilitat de millorar les comunicacions entre Sitges i els seus voltants, actualment dificultades per les costes del Garraf, i "defensar els interessos de la població d'una zona que requereix una solució urgent al problema de comunicacions que, amb totes les conseqüències té plantejat". Aquestes raons venen recolzades per arguments com aquest: "ens trobem a escassos metres del centre de Barcelona, els nostres comercios sentiran l'estímul d'una constant presència de nous clients; el nostre potencial turístic serà enriquït per l'afluència regular de nombrosos visitants"; "l'interès industrial de la zona quedarà refermat i es produirà inevita-

blement una revalorització general de la propietat en tota l'àrea". Com a raó addicional demostra que les 400.000 persones que tenen la segona llar, per a finals de setmana, en qualsevol lloc de la costa entre Garraf i Comarruga també tenen dret a opinar, en contra de les 53.000 que no tenen cap altra residència que l'habitual, tot l'any, en el mateix lloc... Per la seva part el grup promotor veu molt més rendible la construcció de l'autopista per mar perquè, segons les estadístiques presentades els suposa menys construcció, menys explotació i la gairebé total manca d'expropiacions de terreny de la costa. D'altra banda, l'existència de diverses pedreres en el massís del Garraf els soluciona enormement els problemes de matèria prima.

"PER QUÈ NO VOLEM L'AUTOPISTA"

Els sitgetans a qui hem entrevistat han coincidit en la total oposició a la solució "Mar de Garraf". La seva resposta va acompanyada d'altres raonaments i solucions davant de la "necessitat creada" d'una autopista pel Garraf.

Davant del fet de millorar les comunicacions amb Barcelona es proposa el millorament de l'actual carretera que travessa les costes —millorament molt més efectiu, menys costós i, sobretot, amb caràcter d'obra pública, no com a solució lucrativa proposada per un grup privat. Aquesta acció cal acompanyar-la d'una bona reparació de la carretera que comunica Sitges-Sant Pere de Ribes i Vilafranca del Penedès, per tal de facilitar l'accés, si es vol, a l'autopista de l'interior. Si bé és ben cert, a més, que una gran part de la gent de Sitges i Vilanova es trasllada cada dia a Barcelona per motius d'estudi o de treball ho fa en tren i no per carretera, també caldria demanar, doncs, algunes millores a Renfe.

Una solució com l'autopista del mar suposa per a Sitges la destrucció de la bellesa natural; la total divisió física del poble en dos sectors, partit ja actualment per la carretera i pel tren, per tant, seria una divisió més i molt més forta que les altres. A més, l'autopista impedeix la construcció de la variant de la C-246, projectada des de fa molts anys i deixa l'actual carretera que travessa el poble creant molts problemes tal com està. És una obra d'infraestructura supèrflua, donada la proximitat —20 Kms.— amb una altra autopista, i, sobretot, és afavorir la gestió lucrativa d'un grup privat enfront d'un problema, la solució del qual en mans de la gestió pública seria més fàcil i menys costosa.

L'alcalde de Sitges, senyor Ibàñez, ha manifestat el seu temor a una gran especulació que pot esdevenir arran de la sèrie de terrenys que es poden guanyar al mar, al llarg de l'autopista. A nivell oficial d'Ajuntament s'han realitzat —ens diu— totes les gestions possibles per a impedir aquesta realització. No obstant això calen esforços a tots nivells. Una vegada més el poble de Sitges vol manifestar a través de tot els medis a l'abast la seva més rotunda oposició a la solució "Autovia Mar de Garraf".

VINYET PANELLA

Característiques de l'Autovia Mar de Garraf

Hom calcula que 400.000 barcelonesos, en cada final de setmana, els períodes vacacionals, de la carretera que travessa les Costes de Garraf els mena cap a Sitges, Vilanova i la Geltrú, etc. Les dificultats circulatòries que ofereix aquesta ruta centren aquest article a partir d'una solució prevista per un grup financer presidit per Jaume de Semir i Carroz.

Els divuit quilòmetres de curves i ondulacions que formen el tros de carretera que supera les esmentades costes de Garraf han constituït des de fa força temps una preocupació per a tothom. Des d'usuaris fins estaments públics. En aquest context neix una iniciativa particular concretada en el projecte titulat "Autovia mar de Garraf" que és presentat ja al 1970. L'originalitat del mateix es basa en què abandona l'assentament sobre terra ferma —sigui a través d'un trencament de l'orografia, sigui mitjançant un túnel per transcórrer damunt del mar, pràcticament enganxat a la costa i a una altura d'uns quatre metres sobre el nivell de les aigües. El seu recorregut és de 16 quilòmetres, dels quals uns deu són els que es situen en la zona propiament considerada de Garraf. La resta correspon a l'enllaç amb la C-246 a Castelldefels i la perllongació, terra endins, fins a les afores de Sitges.

CARACTERÍSTIQUES ESSENCIALS

Eixint de les informacions rebudes del grup promotor, les característiques més significatives que conté el projecte es basen per una part en l'economia tan en el cost —hom calcula uns 3.000 milions d'estalvi sobre altres solucions— com en el manteniment —es parla d'un 72% d'estalvi— com en el menyspreu paisatgístic, en no trencar l'orografia de la zona. L'evidència d'aquestes dades no podem discutir-la en alguns aspectes. Sí, però, que resulta clar que el perfil de la costa, la

línia de contacte muntanya mar, desapareix a canvi del guany de la visió del paisatge del mar des de l'interior.

Altres elements que contempla el projecte són la creació d'unes zones de mar interior, que poden tenir un apreciable valor de tipus ecològic, la superació mitjançant passos elevats de les poques platges de la zona, així com també del port de Garraf —aquí i cap la possibilitat d'un túnel per l'interior—, la creació de zones d'esplai marítim, de les quals existeixen uns dissenys, sobre el disseny força

atractius, valgui la redundància. Implicat amb el projecte, encara que a efectes de tramitació separats, hi ha la possibilitat d'un port esportiu a Garraf que podria representar el guany d'algunes hectàries al mar —probablement de sis a deu.

L'absència quasi total d'expropiacions, per raons òbvies, el breu plaç d'execució —uns dos anys— i la curta durada de la concessió oferta a l'administració —disset anys— acaben de conformar el volum d'elements que el grup promotor aporta a aquest projecte.

JAUME COMELLAS

Per a un poble que sap beure...

DE LA SERRA

Un autèntic cava.

AGENDA

ARTESA DE SEGRE. — 22 h "Catalunya avui" per Jaquin Arana, Manuel Lladonosa i Vicenç Ximenis al cinema Catalunya.

BADALONA. — 22 h. conferència de Jordi Pujol al Cercle Catòlic.

BARCELONA. — 10 h. projecció del film "L'educació a Xina", dins de la Setmana de la Normal. A les 12, taula rodona sobre "La problemàtica actual del mestre".

— 10 h.: Projecció del film "L'educació a Xina", dins de la Setmana de la Normal. A les 12, taula rodona sobre la "Problemàtica actual del mestre".

— 19 h.: Conferència de Ramon Valdes del Toro sobre "L'antic Egipte i l'Àfrica Central", a l'auditori del Museu Marítim de l'Exposició d'Art Faraoní.

— 19.30 h.: A l'Associació Nacional d'Enginyers Industrials, debat sobre "La Llei de Relacions Laborals", amb J. A. Somalo Giménez, Manuel Alonso Garcia, F. Casares Pofau i Montserrat Avilés.

— 10.30 h.: Conferència-col·loqui sobre "Família i manipulació de valors", per Oliveros Fernández Otero, a l'Escola Llar.

— 20 h.: Anton Canyellas parlarà sobre "Els pactes internacionals de drets humans i el procés de democratització del nostre país", al Col·legi d'Arquitectes.

— 20.25 h.: Lliurament de premis del I Concurs Provincial de Fotografia Esportiva Jovenil, al Cercle Cultural "Alamo", Canuda, 13.

— 20.15 h.: L'Institut Britànic (Carrer Amigó, 83) representa "El d'última cinta i Acte sense paraules", de Samuel Beckett. Interpretació de Sergi Mateu, Direcció de Sergi Mateu i Iago Pericot.

— 22 h.: Recital al Col·legi La Salle (Pl. del Nord) de Coses, Celdoni Fonoll i Ramon Muntaner.

MALLORCA. — A la llibreria Pedagògica, presentació del Congrés de Cultura Catalana a càrrec d'Antoni Serra i Gabriel Oliver.

MATARO. — 22 h. A la Sala del Casal, segona sessió de cinema amateur català.

MOLINS DE REI. — 22 h. Cine Fòrum sobre "Los ángeles sin paraíso" a la casa de la Joventut. Setmana d'informació sobre el problema dels subnormals.

SANTA EULALIA DE RONÇANA. — 22 h. "El futur de la nostra comarca", problema de les autòpties per J. Carreras, J. Garriga, J. Costa i J. Ambrós, al Casal Parroquià.

TERRASSA. — 22.30 h. A la sala dels Amics de les Arts, taula rodona sobre "Problemàtica del fet musical, avui i aquí" amb la participació de Jordi Alcaraz, Manuel Cabero, Carles Guinovart, Maria Teresa Martínez, Enric Ribó, Marius Samarra, Albert Villar, amb la moderació d'Esther Nolla.

VALENCIA. — 19.30 a la Facultat d'Econòmiques taula rodona sobre "Cine español" amb la participació de Joan Antoni Bardem, Elias Querejeta, Romà Gubern i Vicent Vergara.

— 20 h.: Al Saló de Festes de la Casa de la Vila, inauguració de l'exposició "Les barraques valencianes, ara".

REGIM ESPECIAL

Girona: Estatut, sense dir-ho

Com ja avançàvem en l'edició de diumenge passat, els estaments oficials de Girona han fet una evolució important en l'estudi del Règim Especial per a les quatre províncies catalanes. Tot i que l'oposició difícilment acceptarà l'informe que ara s'està elaborant per manca de representativitat, és innegable que el progrés efectuat per les esferes oficials deixa algunes portes obertes a la negociació.

Al projecte de la Comissió gironina, el qual encara no ha estat fet públic oficialment, es contempla, a més del Règim Especial per a la "província" de Girona, la institucionalització de Catalunya —cosa que en principi no era prevista al decret de constitució de la Comissió— a través dels òrgans regionals: Consell Regional de Catalunya i Comissió Interprovincial d'Acció Regional; el primer seria format per membres de les quatre Diputacions catalanes elegits per sufragi universal en representació de les comarques (segons la divisió de la Generalitat); el segon seria compost pels presidents de les quatre Diputacions i pels diputats nomenats per cada província.

En aquest sentit, la proposta gironina... és pràcticament igual a la de Barcelona, però diferiria, en principi, que es demana una presidència col·legiada i rotativa per al Consell Regional. Es aquest Consell que hauria d'elaborar el projecte d'estatut per a Catalunya. Es preveu, encara que no consta per escrit, una homologació popular, després del vist-i-plau del Govern.

DESCENTRALITZACIÓ ECONOMICA

Aquest Estatut de la Regió seria inspirat en els principis de Dret tradicional i històric particular de Catalunya i en els principis d'ordre administratiu recollits de la llei vigent; inclouria l'organització de les competències normatives, jurisdiccionals, financeres, cessió d'impostos per part de l'Estat i règim de conflictes. Segons aquest esborranç gironí, a part de potenciar les hisendes actuals, cal també la descentralització econòmica en funció de les atribucions que passen a dependre de les Diputacions. En el terreny de les peticions concretes, els punts fonamen-

tals que han transcendit són: petició de cooficialitat de les llengües catalana i castellana a tots els àmbits de Catalunya, una universitat autònoma de Catalunya i en conveni d'homologació de títols amb l'Estat, així com el control de la investigació i la promoció de la cultura catalana i de l'estudi de tot el que és relacionat amb la problemàtica actual de Catalunya. Igualment, es potenciarà l'Institut d'Estudis Catalans en contra d'alguns intents de creació d'una Acadèmia de la Llengua Catalana.

Però que fa al Règim Especial de la província, regirà de moment amb caràcter provisional i serà modificable per les disposicions de l'Estatut i, per tant, pel Consell Regional. La divisió de funcions que han de passar a les Diputacions no es fa per temes, com en el cas de Barcelona, sinó per Ministeris, ja que el projecte els engloba tots, menys els tres militars i el d'Afers Estrangers, del qual no es fa cap menció.

Es demana també el traspàs de totes les competències de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, i es fa una menció especial de la Seguretat Social; altres organismes que passarien a la Diputació serien: les Comissions Provincials d'Urbanisme i els serveis tècnics dependents actualment del Govern Civil.

ACCIONS DE DESENVOLUPAMENT

Un apartat important és el que parla de les "accions de desenvolupament comunitari", pel qual es promouen ajudes a les accions empreses per grups comunitaris no oficials que ara han de dependre directament de l'Ajuntament; en aquest sentit, la Diputació podria cedir diners directament a les Associacions de Veïns i d'altres organismes de base.

En general, la impressió, després de parlar amb persones relacionades amb la Comissió, és que és un intent de donar un pas més enllà del que permet el decret, però amb un llenguatge al més pròxim possible a l'oficial. En aquest sentit han transcendit els problemes plantejats a l'hora de donar noms a les diferents instàncies autònomes que es creen per evitar possibles referències a organismes històrics.

RAFAEL NADAL

Lleida: Poques novetats

Poques novetats presenta la proposta de la Diputació de Lleida pel que fa al possible règim especial per a Catalunya. La comissió que l'ha d'estudiar ja s'ha constituït, com se sap, a Barcelona i s'esperava que l'aportació de la comissió lleidatana significués un plantejament dels problemes i de les opcions polítiques generals de bona part de l'opinió pública lleidatana.

No ha estat així i d'aquí, potser, com ja assenyàvem en edicions anteriors, la manca d'entusiasme que l'aportació oficial lleidatana ha suscitat i de la qual s'ha queixat el president mateix de la Diputació.

S'ACCEPTA LA COMISSIÓ

El preàmbul que ha elaborat la Diputació de Lleida comprèn els punts següents: organització i ordenació del territori; competència provincial; règim jurídic; funció pública; règim econòmic; disposicions finals i principis generals. Com a mètode de treball, s'accepta el manteniment de la comissió de govern i del seu president, tal com ja vénen configurats en el projecte del govern. I s'assenyalen tres nivells d'actuació: municipal i comarcal; gestió directa de la Diputació sense treure atribucions als municipis i a les comarques; i institucionalització de la regió, mitjançant fórmules comunitàries o associatives. També s'insisteix en la necessitat que els actes de l'Administració provincial haurien de tenir caràcter executiu, amb supressió de les funcions de fiscalització dels òrgans de l'Administració central.

TARRAGONA

Es temen acords impopulars al ple

Per a avui, hi ha prevista la celebració del ple municipal que se suposa important, pels assumptes que, es diu, tractarà la corporació. S'insisteix cada vegada amb més força, que l'Ajuntament està plenament decidit a emprendre seriosament una tasca municipal important i revitalitzar obres molt necessàries.

Es parla d'asfaltats de carrers que esperen pacientment que algú se'n recordi; es parla de l'estació central d'autobusos de servei interurbà, imprescindible per a la descongestió del tràfic pel centre de la ciutat; es parla de la construcció del mercat per al barri de la Torreforta; de la continuació accelerada de les obres de la desviació de la carretera nacional 340 que passa, actualment, pel centre de la vila, etc. Tot són projectes, molts d'ells per començar i d'altres començats, però amb un gran retard sobre les dates fixades per a la seva inauguració. Les obres de desplaçament del recorregut de la carretera nacional 340, s'haurien d'inaugurar el mes de juny vinent i sembla que les previsions van ser massa lleugeres. Hom pensa que, l'estiu de l'any 1977, podria molt bé ser l'any que Tarragona es vegi alliberada d'una carretera nacional passant pel centre urbà mateix.

OBRES PÚBLIQUES COM A JUSTIFICACIÓ

Malgrat tot són obres reclamades pels tarragonins des de fa molt de temps. Una acció ràpida municipal, només es pot interpretar com una acció justa i imprescindible sense adjectius d'extraordinaris sense sentit. Es obligació de l'Ajuntament d'escometre aquestes obres, però resulta fora de lloc fer-les servir o intentar accionar-les, com una justificació administrativa i fins i tot política. L'Ajuntament, s'insisteix en amples sectors de la població, no pot cercar justificacions per mitjà d'obres municipals; si porta les obres esmentades a terme, ni alleugerirà pas cal llast feixuc i poc encartat d'una acció política local poc pertinenent durant llarg temps, ni sorprendrà els administrats. Realitzar aquestes obres serà la cosa més natural i lògica que podria fer l'Ajuntament.

NO ALS APARCAMENTS AL BALCO

Els tensos moments que viuen el batlle i els seus divuit regidors, després de tot el que va passar setmanes enrera, podrien provocar actituds o acords que fossin contraris als desigs i reals necessitats ciutadanes. Per això, s'han aixecat veus, denunciant un possible projecte de convertir la Rambla, típic passeig tarragoní, en una espècie de "Boulevard". S'han aixecat veus protestant contra l'intent de desfer part del Balcó de la Mediterrània amb la finalitat de construir aparcaments per a cotxes. La ciutat, decididament, surt al pas exposant el seu

ANTONIA MALLO

La marxa de la Llibertat ja té itinerari

La marxa de la Llibertat, se segueix la seva via de preparació. Consta de cinc itineraris, els quals travessen la majoria de les comarques catalanes.

- Columna I. — Figueres (Alt Empordà), Olot (la Garròtxa), Girona (Gironès), la Bisbal (Baix Empordà), Santa Coloma de Farners (la Selva), Vic (Osona).
Columna II. — La Seu d'Urgell (Alt Urgell), Puigcerdà (la Cerdanya), Berga (Berguedà), Solsona (Solsonès).
Columna III. — Viella (la Vall d'Aran), Sort (Pallars Sobirà), Tremp (Pallars Jussà), Lleida (Segrià), les Borges Blanques (les Garrigues), Tàrraga (Baix Urgell), Cervera (la Segarra).
Columna IV. — Amposta (Montsià), Tortosa (Baix Ebre), Vall de Roubres (Matarranya), Gandesa

(Terra Alta), Mora d'Ebre (Ribera d'Ebre), Falset (Priorat), Reus (Baix Camp), Tarragona (Tarragonès), Valls (Alt Camp), Montblanc (Conca de Barberà), Igualada (Anoia).

Columna V. — Mataró (Maresme), Barcelona (Barcelonès), Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat), Sitges-Vilanova i la Geltrú (Garraf), El Vendrell (Baix Penedès), Vilafranca del Penedès (Alt Penedès), Terrassa-Sabadell (Vallès Occidental) i Granollers (Vallès Oriental). Totes les columnes confluiran a la comarca de Bages, i s'ha previst que cadascuna d'elles s'aturi en un mínim de quatre poblacions. Hi falten les comarques del Baix Cinca, Alta Ribagorça i Llitera, a la franja catalana d'Aragó. S'estudia, per resoldre aquestes absències, la possibilitat que la tercera columna es desdoblés en dues.

criteri. La corporació municipal, té, sens dubte, altres indrets urbans, per a construir-hi estacionaments. Per això, hom tem que l'Ajuntament en un moment de voler emprendre treballs per a treure's el mal gust de tots el moments viscuts, de tenir gran part de la ciutat al seu costat i després criticar-la, no es precipiti en accions de sorpresa i d'alta envergadura, perjudicant no tan sols indrets habitats i estimats, sinó la mateixa economia local.

Per tot això, l'expectació pel ple municipal que avui se celebrará, és gran i es comenta que el batlle senyor Banús, llegirà una moció deixant clars concepcions i actuacions, així com la política futura de l'Ajuntament que presideix.

MASSADA

FARMACIES

BARCELONA

De 9.30 matí a 10.30 nit

- CENTRE D'ESPECIFICS UNIVERSITAT
FARMACIA MARTIN SOLER
FARM. CENTRE D'ESPECIFICS VILAR
FARM. CENTRE D'ESPECIFICS DOCTOR GUERRA
FARMACIA VALLS JULIA
FARMACIA ARDERIU PAYEROLS
FARMACIA M. JIMENEZ
FARM. M. MADRONAL
FARMACIA PUIG SALA
FARM. INFANTA DE MAS GIBERT
FARM. VALLS SALVAT
CATALINA ROSELLO MARTINEZ
FARM. CENTRE D'ESPECIFICS A. CLAPES SERENTILL
FARMACIA BUSCATO
FARMACIA LAURA ESCUDE
FARM. DR. M. SALES
FARMACIA RICO
FARMACIA SASTRE MARQUES
FARM. ISABEL SABATE
FARM. A. ALCALDE
FARM. SANTS COSME I DAMIA REINALDA MESTRES
FARMACIA CARME CASALA
FARM. M. AMERICA VILARET
TRESSERRA
METGES D'URGÈNCIA
AMBULANCIES

COMPRO LLIBRES ANTICS I MODERNS LLIBRERIA PUVILL Boters 10 Pilla 29 Tel. 318.29.85

ANTONI ROVIRA I VIRGILI HISTÒRIA DE CATALUNYA acaba de publicar-se el 1. volum de la nova edició

VALENCIA

El "búnker" contra la cultura catalana

Celebració d'una taula rodona sobre problemàtica cultural

"Anem fent camí, anem fent el país, com cantava Raimon, però el nostre patriotisme, i valga l'optimisme, deu d'ésser crític, sense fals orgull nacional ni optimisme mal entès" —va dir el professor Sanchis Guarner en tancar la taula rodona celebrada a la Facultat de Filosofia sobre el tema "Problemes de la cultura catalana actual".

català: locals, permisos, traduccions de lletres al català, manca d'actors bons en la nostra llengua i per tant necessitat d'una escola de teatre, manca d'autors que ha obligat a l'adaptació dels text dels clàssics europeus.

L'ESTRUCTURACIO CULTURAL I EL "BUNKER"

La problemàtica de les arts plàstiques va ser tractada per Andreu Alfaro, l'artista es referí al títol de "València terra d'artistes que circula a nivell d'Estat espanyol, i que és el pitjor que ens podia passar. L'art a nivell popular, no és a l'altura de la literatura, teatre, etcètera". Es clar, Alfaro assenyalava les implicacions econòmiques de l'artista clàssic que es veu obligat a vendre les seues obres a una burgesia, burgesia valenciana "que encara no sé si existeix; una burgesia que no pague la seua cultura no té cultura".

NO A LES AVANTGUARDES

"A València no han estat mai acceptades les avantguardes", hi ha una sèrie d'artistes introduïts en medis oficials que són els únics ben tractats per autoritats, galeries i crítiques.

Davant d'un auditori eminentment universitari s'analitzaren les diverses manifestacions de la nostra cultura. Josep Piera va fer una exposició crítica dels diferents escriptors joves que han començat a publicar obres en català. Va parlar dels poetes "nascuts amb l'antologia Carn fresca" i de l'amplitud de temes i formes que caracteritzen als narradors valencians actuals, per haver de suplir d'alguna manera la manca d'una tradició literària que als darrers anys tractara els problemes que ens han afectat. Va passar revisió de cadascun d'ells i concretitzà l'actual panorama de la literatura al País Valencià dient: "no és que siga optimista, és una realitat, una esperancadora realitat, si les coses continuen, almenys, com ara".

Més avant, Rafael Ventura Melià, va tractar els temes del teatre i la cançó, incidí en les dificultats tècniques que hi ha actualment de realitzar actes d'aquest tipus i són en

"Els altres tenim de triomfar a Madrid, Barcelona o a l'estranger per a ser reconeguts després a València, o emigrar a París..." Assenyalà, com a fet més important de l'art valencià dels darrers temps, l'exposició dels "75 anys de pintura valenciana", projecte ambiciós i apassionat que ha estat avortat. La nota d'humor d'Alfaro va ésser quan explicà que, per part dels estaments oficials, es pensiona els artistes valencians amb cinc mil pessetes per-que estudien un any a l'estranger.

Guillem Jordi Graells va tractar les diferències entre la literatura catalana actual a les Illes, Principat i País Valencià. "L'any 1971 hi havia als Països Catalans vint-i-cinc escriptors en la nostra llengua, d'ells cap valencià. Ara, són vint a València, trenta a les Illes i seixanta al Principat, això constitueix un símptoma de la nova perspectiva oberta al País Valencià." Graells va assenyalat la necessitat de fer efectives les nostres característiques culturals comunes mitjançant intercanvis entre tots els Països Catalans.

Es va parlar dels mitjans de comunicació, de la necessitat de comptar amb uns canals propis i va dir-se que "l'estructuració cultural des de la ciutat de València és dominada pel «búnker»". Sanchis Guarner, en el seu parlament final, demanà a la societat valenciana que oblidí la seva desentesa per la cultura pròpia.

EMILI PIERA

CASTELLO

La Diputació vol un règim especial

El president el demanà en el Ple

La creació d'una mancomunitat interprovincial de les diputacions d'Alacant, València i Castelló per a les investigacions artístiques, científiques i literàries, així com la petició d'un concert econòmic i un règim especial per a la província de Castelló són els dos fets més importants tractats al ple de la Diputació celebrat ahir.

da convicció, de proposar al Ple de la Diputació la iniciació de gestions per a la creació d'una Comissió Mixta Especial, que raone la concessió a la província de Castelló d'un règim especial de Carta."

XAVIER MANZANET

VILA-REAL

El IV Aplec s'inicia el maig vinent

Com en d'altres anys, els Lluïsos de Vila-real (la Plana Baixa) s'han fet càrrec de l'organització de l'Aplec de la Plana, esta vegada mitjançant "Aula Poètica".

El IV Aplec de la Plana disposarà enguany d'unes jornades prèvies; des d'ara mateix fins a setembre s'aniran organitzant una mena d'actes, tots ells inclosos dins l'aplec que no serà d'un dia sinó de sis mesos; la reunió final serà l'últim diumenge de setembre a l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia.

Açò, ho fan en vistes a oferir una més àmplia mostra de la cultura i l'art dels Països Catalans.

La primera concentració tindrà lloc el 9 de maig a les sis del vespre a l'Institut d'Ensenyança Mitjana Francesc Tàrraga de Vila-real. S'hi farà una presentació del IV Aplec i per acabar hi actuarà Joan Isaac i Xavier Ribalta.

Francesc Pi de la Serra, proscrit del Principal

S'ha celebrat en un cèntric hotel de la ciutat de València l'acte de presentació del llibre de Francesc Pi de la Serra "Cançons". El llibre fou presentat per Andreu Alfaro, que féu un breu resum de les seues relacions amb Quico des que el va conèixer.

Aquest acte, que s'havia pensat realitzar-lo el dia vint-i-nou, va ésser avançat per una sèrie de circumstàncies totalment alienes als organitzadors. En principi, es preveia que en Quico fera un recital al Teatre

Principal després de la presentació del seu llibre. Per fer el recital els representants de Francesc Pi de la Serra es van posar en contacte amb el teatre i es trobaren amb la desagradable sorpresa d'un cúmul d'excuses que, segons l'empresa del Principal, impedia la celebració del recital. Segons l'empresa, el local era ocupat per una companyia de teatre, i aleshores no es podia fer.

Posteriorment, posats en contacte amb el director del teatre, David Castillo, aquest els digué que "el recital no es pot fer en el teatre perquè l'ollgaquia de València s'oposa a tot allò que fóra català". I encara afegí més, segons aquest senyor, "l'apòlicia no es feia responsable del que podia succeir després del recital".

Totes aquestes excuses, s'expliquen molt clarament, si tenim en compte que el propietari del Principal és la Diputació Provincial de València, i que el president d'aquest organisme, Ignasi Carrau, ha afirmat que no volia a València actes de cultura de cap tipus.

Les excuses que ha posat el Principal perquè no hi actuara Francesc Pi de la Serra no poden ésser més estúpides, si tenim en compte que en Quico ha pogut cantar tranquil·lament a València, concretament al "Miquelet", sense que hi haguera disturbis de cap tipus.

PILAR LOPEZ

ALACANT

Propera setmana de cultura valenciana

En col·laboració amb la càtedra de lingüística valenciana de la Facultat de Filosofia i Lletres d'Alacant, l'Obra de Cultura de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia ha programat uns actes durant els dies 3, 4, 5, 6 i 8 de maig a partir de les vuit i quart de la vesprada.

Els actes tindran lloc als locals de l'aula de la Caixa d'Estalvis. Dilluns, 3 de maig, conferència: "Universitat valenciana i societat", pel doctor Manuel Boseta, catedràtic de Dret Mercantil i cegà de la Facultat de Dret de València. Dimarts, 4 de maig, conferència: "Una síntesi d'història contemporània del País Valencià", pel doctor Alfons Cucó, professor d'Història Contemporània de la Facultat de Filosofia de València. Dimecres, conferència: "Consciència regional dels valencians ahir i avui", pel Francesc de P. Burguera, economista, col·laborador habitual del diari "Las Provincias". Dijous, 6 de maig, conferència: "Problemàtica actual de la nostra llengua", pel doctor Manuel Sanchis Guarner, professor i cap del departament de Lingüística Valenciana a la Universitat de València. Dissabte, 8 de maig, representació teatral: "La dansa del Vellatori", de Manuel Mollins, pel Grup 49 d'Alfara del Patriarca. El director i promotor d'aquest cicic és el doctor Lluís Alpera, professor de Lingüística Valenciana de la Facultat de Filosofia i Lletres d'Alacant. El professor Eduard Blanch i Lluís Alpera han estat els capdavanters d'aquesta setmana que enguany pareix força interessant.

JOAN VICENT HERNANDEZ

cavall de cartró

Maxcali, vesteix

Peces de vestir en exclusiva

Boyman

fibres enka Diolen

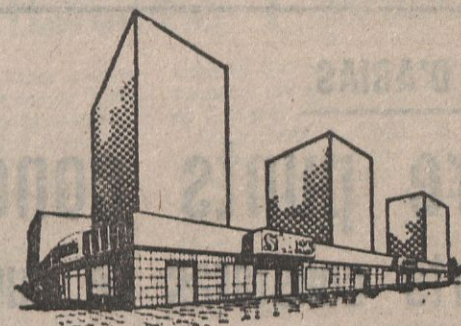
RAMBLA DE CANALETES, 138
DE FRANC, al subterrani Plaça CATALUNYA i Plaça de la GARDUNYA
RAMBLA de CATALUNYA, 8
DE FRANC, al subterrani Rambla CATALUNYA i COLISEUM

AVINGUDA de ROMA, 155
DE FRANC, a LEMAN, MUNTANER, 88
SANTS, 38

A Madrid: Puerta del Sol, 3 - Conde Pañalvar, 5 - Bravo Murillo, 102 A Saragosa: Nogueró Aragonesa, 9

Sears

Calvo Sotelo i Meridiana (cantonada Dublín)

DIA DE LA **mare**
Regals amb amor:.

Diumenge
2
de Maig

Elegants bates per la llar

Oferta especial

447

De punt de Tricot. Creuades al davant i cordades amb cinturó. En un extens assortit d'estampats de colors de moda. Molt confortables i lleugers.

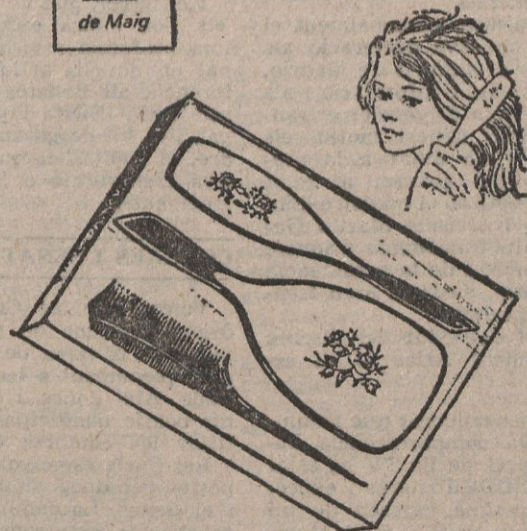
Oferta especial

BATES per la llar. De Tergal. Fresques i còmodes. Corden amb botó al davant. Dos butxaques. Estampades. Talles 0 a 6.

297

BATES devantal. De Terlenka. Es corden enrera. De ratlles i quadres. Colors assortits. Pràctiques per la cuina. Talles 42 a 50.

366

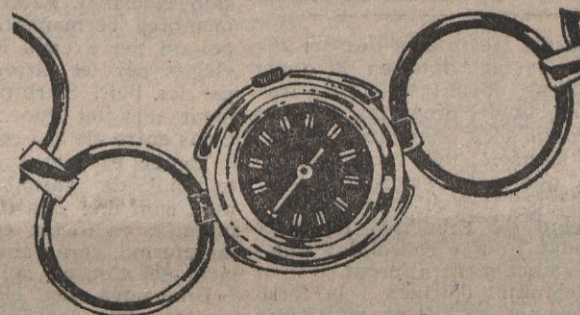

Estoigs de tocador

Ara només

Compostos per: Raspall, mirall i pinta. Decorats amb bonics i atractius dibuixos. P. Normal 249.

197

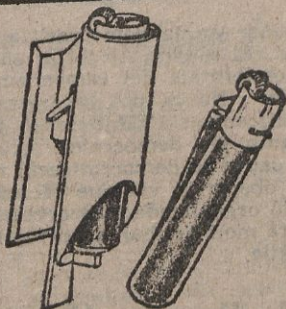

Resistents i bonics rellotges

Antiox. Submergibles. Amb un any de garantia. De cer inoxidable. Amb atractiva corretja metàl·lica.

Sota preu Sears

1.650

Encenedors de cuina

Baix preu Sears

150

De gas. Amb suport per aplicar-lo a la pared de la cuina. Recarregable. De colors blanc, vermell i verd.

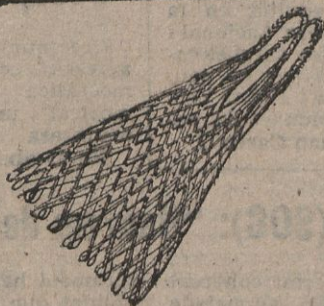

Sacs de mà per a senyores

Oferta especial

497

De polipell. Amb un disseny i una línia molt actuals. Tanquen amb cremallera. Tenen una pràctica butxaca interior.

Bosses per a compra.

P. Normal Ara només

119

77

Fabricades a mà. Extensibles. Ideals per portar en un sac de mà. Serà el regal pràctic i bonic que la mare espera.

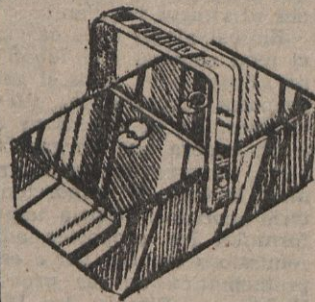
Jocs de manyoples

P. Normal Ara només

95

77

De cotó, amb interior boatinat. Amb guant llarg per protecció. Molt pràctics a la cuina. Colors assortits.

Cosidors

P. Normal Ara només

395

288

Rectangulars. De tela. Posseeix dos compartiments. Per major comoditat de maneig, porta incorporat una nansa.

Colònia perfum Maja

Baix preu Sears

245

El regal ideal per a qualsevol dona. Amb un agradable i distingit aroma que sens dubte farà les delícies de la mare.

Atractives camises

P. Normal Ara només

895

697

Confeccionades en material acrílic. Amb mànega llarga. Tapeta anglesa. Assortit d'estampats. Talles 44 a 52.

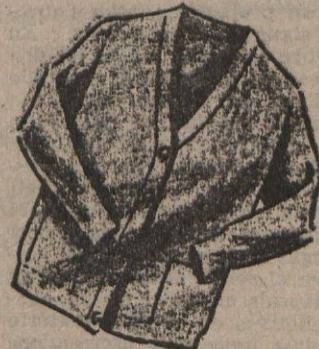

Mocadors ideals per combinar

Oferta Especial

197

Confeccionats en polièster. Amb bonics estampats. Diversos colors.

Pràctics cardigans

P. Normal Ara només

960

797

De material acrílic i llana. Corden amb 5 botons. Amb butxaques. Colors assortits. Talles M.G.E.

Només digueu: **CARREGUE-HO** al meu compte!

Avda. Generalissim Franco, 471 - 174
Tels. 239 77 07-250 46 08-250 32 06

Avda Meridiana - 352 - 356 cantonada Dublín
Tel. 340 80 04

Sears

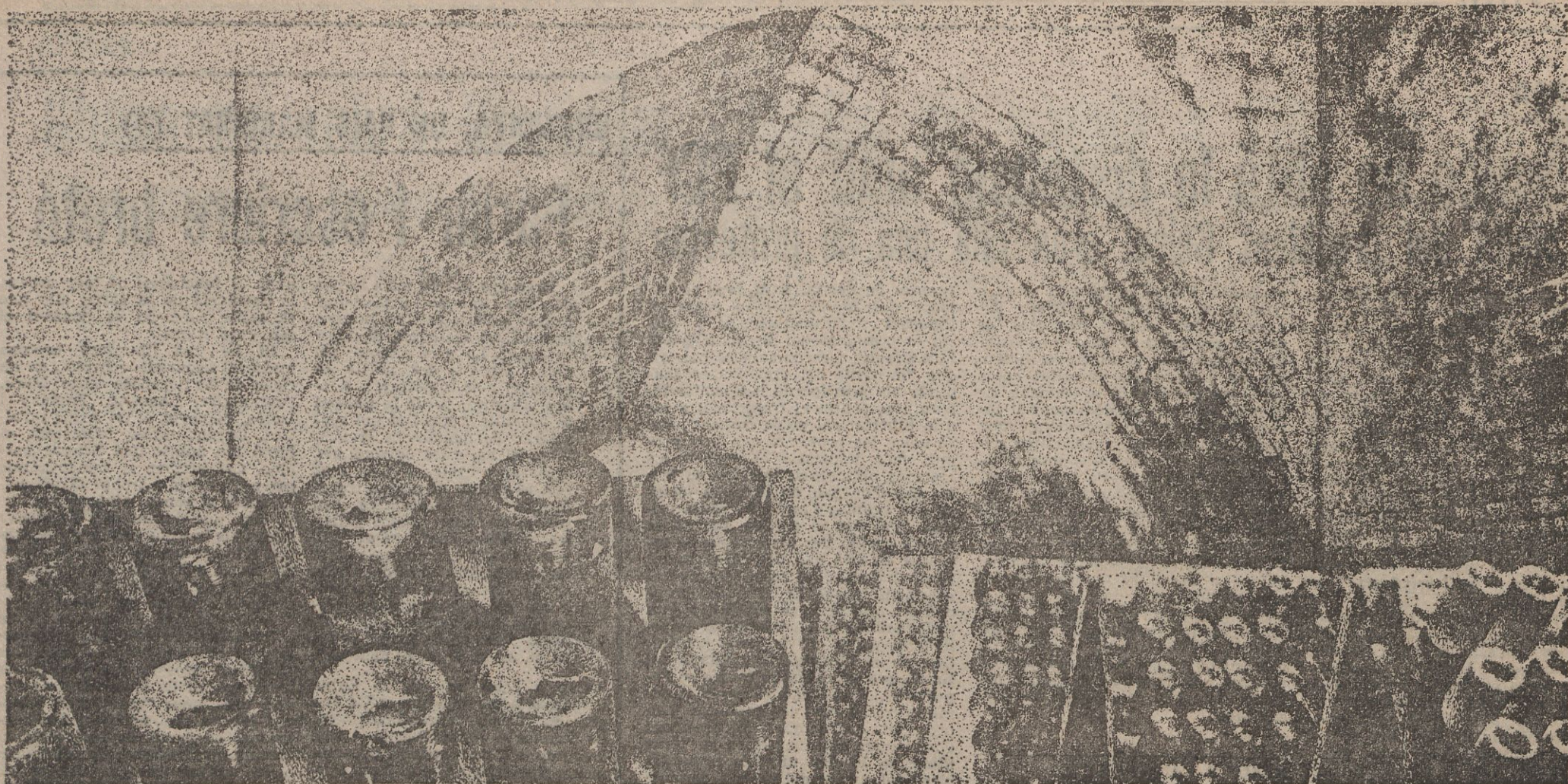
Horari de dilluns a divendres
9,30 a 1,30 - 4 a 7,30

DISSABTE
9,30 a 8

Estació de Servei oberta des de les 8,30 del matí

Aparcaments en cada edifici

Del silenci del fons.

Les caves.
 Codorníu hi troba aïllament i silenci.
 Aquesta quietud i les atencions rebudes en el transcórrer dels anys calmosos,
 són les que donen a Codorníu la seva cristal·lina transparència.

CODORNIU

Una reposada criança.

PEGASO SEGLE XX

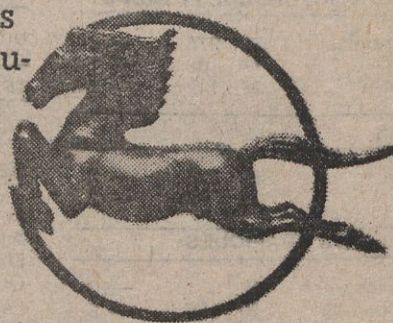
El primer cotxe d'Espanya.

De la unió d'un grup d'industrials barcelonins, va néixer una empresa que havia de meravellar el món del motor; se'n va dir HISPANO SUISSA.

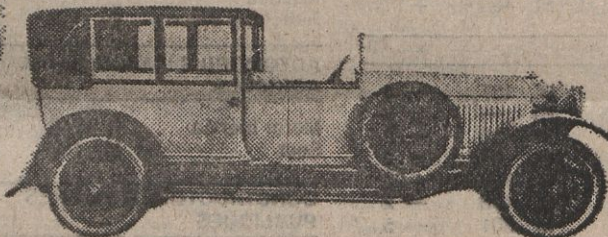
Un cotxe espanyol que es va acreditar immediatament a tot el món, i que va emular fins i tot el Rolls Royce.

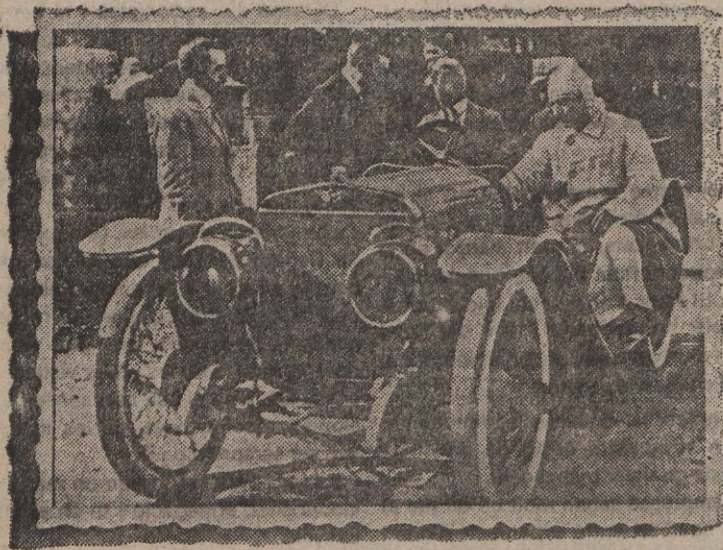
Aquesta cigonya del tap del radiador que duïen els Hispanos, fou l'"Ave Fènix" per a molts bons afeccionats a l'automòbil de gran classe. Amb el transcurs dels anys la mateixa cigonya ens va dur un bebé: EL PEGASO que cap als anys cinquanta va néixer a Barcelona, amb tan bona estrella. Tanta,

que és a Pegaso on es basa el prestigi de la indústria nacional en l'aspecte de la fabricació, primer d'automòbils i, ara, de camions i autocars.

El bateig de l'alfons XIII.

Els grans triomfs nacionals i internacionals d'una marca acabada de néixer com la Hispano Suïssa, van fer que les comandes ploquessin de tot el món sobre la fàbrica de Barcelona, que va esdevenir insuficient per a poder satisfer la gran demanda i se'n va haver d'instal·lar una altra a França; que va actuar com a sucursal per tal d'atendre les necessitats del mercat europeu.

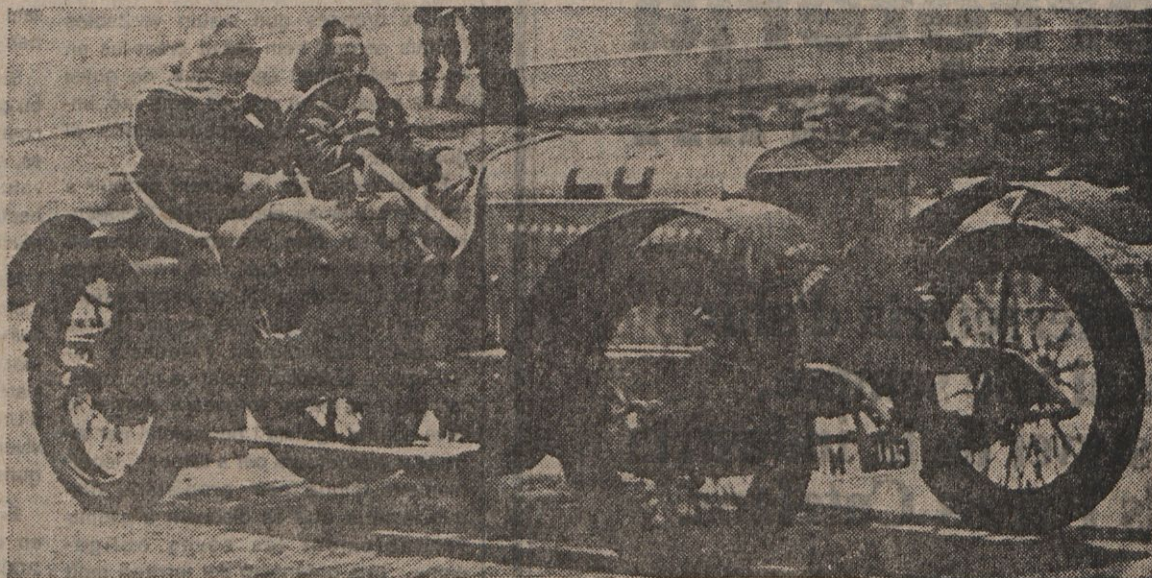
De la nova planta van sortir models tan famosos com el denominat Alfons XIII, perquè era el que va fer servir el monarca espanyol, que al seu volant es va acreditar com a gran pilot automobilístic.

Un repte de 25.000 dòlars i el títol del millor cotxe del món.

Al Saló de Londres de 1.928 es fa una juguesca en la qual es disputaven ni més ni menys que 25.000 dòlars, que era tota una fortuna en aquell temps.

l'altre per a una cursa de 24 hores al circuit d'Indianàpolis.

Al cap de 24 hores, el cotxe espanyol duia 1.000 km d'avantatge al cotxe americà.

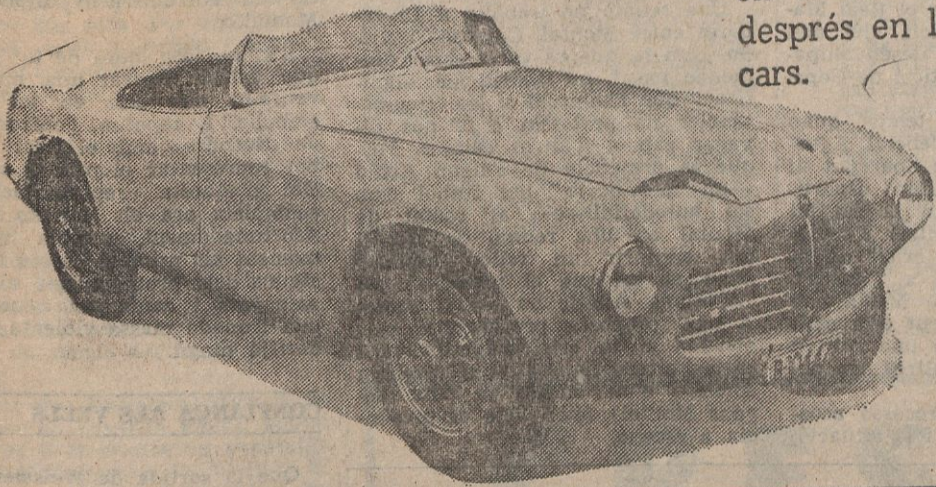
Els cotxes que havien de dirimir la contesa eren: un Hispano Suïssa i un Sturz, un cotxe espanyol i un cotxe americà, els dos millors de l'època a tot el món. Es van alinear l'un al costat de

Un triomf indiscutible. En aquella juguesca HISPANO SUISSA havia guanyat el títol del MILLOR COTXE DEL MÓN.

1945, a Espanya se'n 'cou' alguna de grossa.

L'Institut Nacional d'Indústria havia adquirit a Barcelona l'antiga fàbrica d'Hispano Suïssa. La marca que va néixer a la

primèria de segle, amb la seva llavor i el seu prestigi, va servir d'adob perquè una altra marca, Pegaso, meravellés el món; tant en la fabricació de cotxes com després en la de camions i autocars.

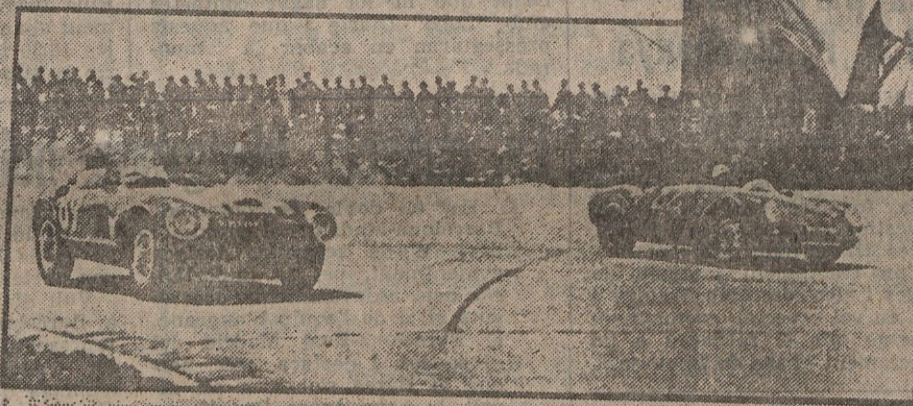

Pegaso. "L'esportiu més ràpid del món"

...erantes y de los aficionados esperaban mucho del coche nacional. Al año siguiente, se intentó con el Buitero, provisto de doble fuselaje, pero su incendio lo impidió. Sin embargo, corrieron las barquetas BS 2.8 con Joaquín Palacios-Julián, Rich y Juan Jover-Príncipe de Metternich que en las rectas de Les Hunaudières se mostraron muy superiores en velocidad a todos los coches participantes, pero otra vez, la mala suerte, pues el primer coche tuvo problemas de fricción y el segundo, cuando lo pilotaba Jover sufrió un grave accidente del que resultó con una pierna inutilizada. Los frenos fueron un problema para el Pegaso, porque aunque eran de tamaño

La barqueta de Touring para la competencia bajo las cuales se presentó el Pegaso en los mercados extranjeros.

...bor, estaban muy bien dimensionados y refrigerados, pero eran insuficientes para el peso de los coches que resultaba algo excesivo. Las mejores actuaciones de los Pegaso, fueron en kilómetros lanzados y subidas de cuestas, en las que los frenos no jugaban tan importante papel. Así, Ceiso Fernández, piloto oficial de la marca, batió en 1953

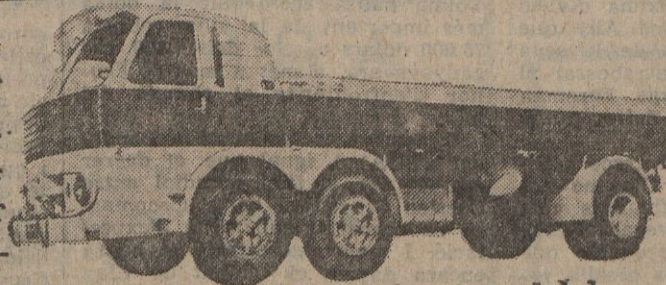
Al Saló de París de 1.951 se li va concedir el títol de l'"Automòbil esportiu més ràpid del món".

Després el Saló de Ginebra, el Madison Square Garden de Nova York, el Saló de Londres i d'altres.

L'èxit fou rotund a tots els certàmens en què es va presentar. La indústria espanyola d'automoció, gairebé oblidada des de la desaparició d'Hispano Suïssa, va guanyar una colla d'enters.

Pegaso, més que un camió, un símbol.

Pegaso fou el primer camió de càrrega pesada que es va dissenyar i construir totalment a Espanya. Naixia una nova era, s'havien superat conceptes vells i el futur obria les seves portes amb optimisme.

Avui, amb el transcurs dels anys, milers de vehicles Pegaso roden per les carreteres dels cinc continents, fent-se ressò de l'alt nivell aconseguit per la tècnica espanyola, que ha convertit Pegaso en el símbol del progrés espanyol.

Tècnica Made in Pegaso

Des de la seva fundació, Pegaso va posar un interès especial en la creació del seu Departament d'EXPERIÈNCIES I INVESTIGACIONS APLICADES.

Aquest Departament treballa en col·laboració amb els Departaments de PROJECTES I NOUS DESENVOLUPAMENTS.

La seva importància és inqüestionable, ja que ha fet possible l'existència i el perfeccionament constant d'una tècnica pròpia, PEGASO.

Així, Pegaso ve construint vehicles d'excel·lent execució, dissenyats i realitzats de punta a punta per tècnics i operaris espanyols.

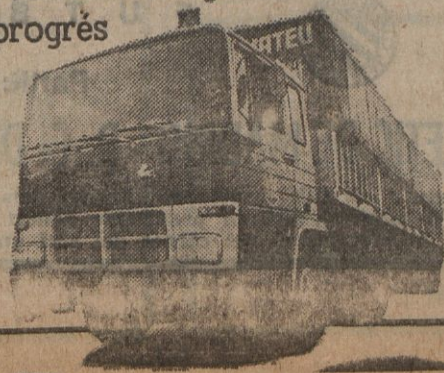
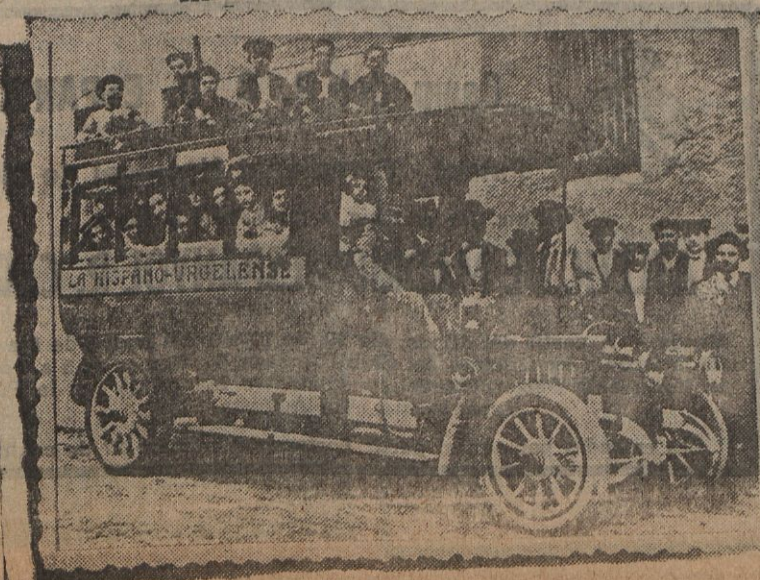
Or per a Pegaso.

Si l'experiència i la maduresa tècnica d'Hispano Suïssa han estat una garantia, encara ho és més l'afany de Pegaso per a mantenir una tradició en la innovació tècnica del món del motor.

Al mateix temps, el confort junt amb l'impecable disseny, han mantingut sempre a un nivell constant una tècnica pròpia, la de Pegaso.

Tradició i experiència que s'han vist premiades enguany a Brussel·les, en ser concedit a Pegaso EL PREMI QUALITAT EUROPEA, com a comprovació concreta i real de l'afany empresarial i d'eficàcia productiva, en la societat actual.

El més alt guardó europeu, que mai cap altre camió no ha aconseguit.

Pegaso

CINEMA

"El conformista", de Bertolucci

Per a Bertolucci el cinema és una expressió que totalitza una expressió que totalitza allò que porta dintre com a home que pensa i com a home que sent. Per això les seves pel·lícules són plàsticament seductores i, ahora, plenes de suc.

A "El conformista", estrenada al Maryland, pot fer jugar les clarors i les ombres d'unes persianes amb les ratlles d'un vestit de Stefania Sandrelli, tot suggerint l'època amb un toc d'Arts Deco, i submergir-nos en una hipòtesi perfectament vàlida sobre els motius que determinen que un covard faci de policia polític en temps del feixisme mussolinia.

El fet que Bertolucci sigui prou jove per no haver-lo viscut, aquell feixisme, li és encara un avantatge per a endevinar-ne la veritat. El personatge ridícul i perillós que interpreta d'una manera excel·lent Jean-Louis Trintignant pot ser un anormal, si voleu. Però és ben bé la mena d'anormal per a fer el paper que fa a la vida: el d'un instrument, més aviat matusser però fred i, en definitiva, eficaç. Fer d'instrument dona a aquest lamentable Doctor Clerici l'ossada que el manté enravenat i la gosadia per a gallejar. Se sap part d'un sistema que aixafa tots els obstacles. I això li esborra els dubtes, el tranquil·litza. Li apaiava els rau-raus que altrament sentiria. Perquè si dubtés un segon, s'identificaria com un pobre home. Que és en definitiva el que li passa quan la caiguda del règim el deixa desemparat. Aleshores, disposat a trair-ho tot, crida com un boig —com el boig que és— la seva immensa paorosa solitud. Podem imaginar-nos —el reclamant la camisa de força, com el seu pare mateix.

Ara bé, aquesta dissecció que fa Bertolucci d'un personatge no exclou de la pel·lícula l'evocació d'una societat burgesa italiana que Moravia ja havia descrit molt bé en "Els indiferents". Ni el joc de suggerències poètiques que la immersió en un món, tanmateix imaginat per ell mateix, provoca en el treball del director. Bertolucci a "El conformista" és tan follament romàntic com ho serà una pel·lícula més tard, en "El darrer tango a París". I el personatge inventadíssim que Dominique Sanda interpreta i que sembla tan incongruent amb el possible caràcter d'anàlisi política que alguns potser voldrien veure exclusivament en "El conformista", representa per cert un dels trets més bertoluccians de la pel·lícula, amb la seva perversió mandrosa i fatalista i amb aquell tango lesbià i intemporal que balla

amb Stefania Sandrelli en un absurd "bal musette" d'un París ben estrany, fet i fet.

Qui vulgui trobar en Bertolucci el pamflet pelat i cridaner perd el temps. Qui esperi consultar les seves pel·lícules com si fossin un dossier també s'erra. A "El conformista" hi ha molt més que un pamflet i un dossier: hi ha una obra d'imaginació que de vegades sembla ombrívola, que sovint s'irisa de colors i de significacions i que, en definitiva, ha de ser considerada com una creació personal i lliure deslligada de compromisos.

JAUME PICAS

"Galileo", de Liliana Cavani

La llegenda diu que després d'haver abjurat del contingut del seu "diàleg sobre els dos màxims sistemes del món", Galileu va donar un cop de peu a terra i va exclamar: "I tanmateix es mou!" referint-se al fet que la Terra gira al voltant del sol, idea que no entrava al magi de certs elements —i entre ells el papa— de l'Església romana del s. XVII. El que va passar és més trist. Galileu va callar i va anar fent la viu-viu fins que va morir. Afortunadament tan carregat de raó que les seves teories havien fet prou forat per inspirar tota la física subsequent.

Liliana Cavani, aquesta directora italiana que va formar-se a la televisió, va dur aquesta història al cinema. La pel·lícula hi ha trigat, a estrenar-se entre nosaltres, prou

temps perquè pensem que els perseguidors de Galileu tenien parents per aquestes terres. Ara, no obstant, la podem veure al nou cinema Publi, excel·lentment interpretada per Cyril Cusack, un actor anglès, per Lou Castel, suec, i per una colla de bons intèrprets italians. Liliana Cavani es mostra satisfactoriament honesta en contar-nos els fets. Se serveix dels documents i de les cròniques i es pot dir que no hi barreja res de collita pròpia. Ni tan sols juga a fer demagògia antivaticana —o en tot cas tant poca que ni us n'adoneu—, que era una temptació que hauria fet cedir a molts. Com que és una realitzadora molt acurada, la seva obra també ho és. Aquesta pel·lícula sobria i veraç, expressa amb imatges adequades allò que cal.

El que costa d'esbrinar és si la impressió que la pel·lícula fa ve de les imatges o bé dels fets que s'hi

exponen. Potser més d'aquests que no pas d'aquelles. Són fets de molta importància. Greus i lamentables. Amb tot cal reconèixer que Liliana Cavani no s'ha limitat a una simple exposició de dades. Ens dona el "seu" Galileu. Un Galileu molt atractiu com a ésser humà. Un home honest i ingenu, un veritable científic, que creu que les evidències poden destruir els dogmatismes. S'errava de mig a mig. Hi ha gent a tot arreu a qui fa més servei un dogma qual-sevol, per foll que sigui, que no pas una demostració matemàtica. Són la gent més perillosa del món. I encara en queden. També queden Galileus. I molt sovint han de callar, encara que siguin carregats de raó. Quin dia serà aquell que no caldrà tancar-se entre les quatre parets de casa per donar un cop de peu a terra i cridar: "I tanmateix es mou!"

JAUME PICAS

CRESA
 ASSEGURADORA IBERICA, S. A.
 i
 L'ASSICURATRICE ITALIANA
COMUNIQUEN
 a tots els seus clients i col·laboradors que, a partir del 1r de maig, les Oficines de la seva Direcció General es traslladaran a la nova seu social, al carrer **ARAGO, 332**
 Telèfons: 317.20.08* - 318.53.62*
 Al mateix temps informen que la seva agència principal de Barcelona seguirà a l'avinguda Diagonal, 612, 1r.
 Telèfons: 321.91.97 - 250.12.16-17

"LA CUADRA" AL CAPSA
 PRIMER VA SER "QUEJIO". ARA...
"LOS PALOS"

TERRASSA
 JAZZ-CAVA D'AMICS DE LES ARTS
 Sant Quirze, 22
 Divendres nit, dissabte tarda nit i diumenge tarda
TETE MONTOLIU, piano elèctric
JORDI SABATES, piano

ADMINISTRATIUS
 AMB INQUIETUDS I DESIGS DE MAJOR ACTIVITAT
 Hem obert una gran sucursal dels nostres establiments d'articles per a la llar (parament, electrodomèstics, mobles, etc.) Els nostres dirigents han passat al nou Centre. Per a la Central i les seves Seccions de Vendes, Compres i Organització, busquem persones de 25 a 35 anys amb retribucions de
500.000 a 1.000.000 pessetes anuals
 Segons nivells de mando i creativitat
 Centre de treball a Barcelona molt cèntric
 Escriviu amb detalls a l'Ap. 5069 de Barcelona

EL REI DEL CRIM
 QUAN EL CRIM ERA REI

LOS GRANDES EXITOS DE LOUIS "LEPKE" BUCHALTER
"LEPKE"
 EL REY DEL CRIMEN
 TONY CURTIS - ANJANETTE COMER en el FILM de MENAHEM GOLAN "LEPKE"
 Coestrelles MICHAEL CALLAN - WARREN BERLINGER - GIANNI RUSSO - VIC TAYBACK - MILTON BERLE como Mr. Meyer y debut de MARY WILCOX - Guión de WESLEY LAU y TAMAR HOFFS - Argumento de WESLEY LAU
 Productor Ejecutivo YORAM GLOBUS - Producida y Dirigida por MENAHEM GOLAN - Panavision - Technicolor - De Warner Bros Una Compañia Warner Communications

PERE TAPIES
 I LES SEVES CANÇONS
 TEATRE ROMEA dilluns 3.10.45 nit
 UNIC RECITAL venda anticipada Pabrots/EDGSA

INVERSIO EXCEL·LENT
CADAQUES
 COMPRI LA SEGONA VIVENDA EN UN EDIFICI DE CATEGORIA. INFORMES MOSAFA, S. L.
 BRUSL 36. T. 227-64-29. BARCELONA - 6

AVUI a les 20.30
 CONFERENCIA
 Sobre la tècnica de la **Modificació TRANSCENDENTAL**
 (Tal com és ensenyada per MAHARISHI MAHESH YOGI)
 Dirigir-vos a: Rosselló, 230, 3er, 2a - Tel. 215 40 26
ENTRADA LLIURE

ZELESTE
DOLORS LAFFITTE
 PEP ARIAS
 RICART CASALS
 Platja 85 Tel. 319 86 41
 presenta
 Dijous 29 i Divendres 30 a les 20.30
 Dissabte 1 i Diumenge 2 a les 19.30
 Discos Febrots - Edissa

ALBERT GRAU I LLACH
 Representant d'Orquestres
Cobles de Girona
 Tel. 2635948 - BARCELONA

LEON CAMPALANS, CARME
LEON HUMBERT, JOSEP
LEON JORDI
LEON MORBERT
LEON TOLOSA, JOAN M.

LUCAS GILABERT, FRANC
LUCIA LAMBEA, JAUME
LUDEVID ANGLADA, J.

LL

LL. CINC D'OROS;
LL. TECNICA ESTRAN.
LLAC MASSANELLA, J.

LLEVAT GIRONI, MANUEL
LLIBERIA GIRONES, J.
LLIBRE ANGULO, RAMON
LLIBRE ANGULO, S.

LLORENS JOSEP, IGNASI
LLORENS JUAN
LLORENS LLINAS S.
LLORENS MEXA, S.

M

MAÑA AMADES, JOSEP M.
MAÑA ESQUIROL, JOSEP
MAÑA PALACIN, JOSEP

MACIAS SAEZ, C.
MACIP GICH, JOSEP M.
MADICO COMAS, JOAN E.
MADICO RUIZ, ROSA

MANICH BOU, ALBERT, M.
MANIERA BALLESCA, F.
MANIERA BALLESCA, J.

MARIN CARDONA, ANNA
MARIN ESCURSELL, X.
MARIN FERNANDEZ, J.J.
MARIN GELABERT, JOSEP

*Reproducció d'alguns dels cartells que han servit per anunciar la «Volta» en el curs de la seva història.

1911

1918

1920

1931

1932

1933

1934

1935

1942

1943

1944

1945

1946

1949

1953

1957

1959

1963

1968

1969

1972

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1979

Hem tingut l'honor de patrocinar 4 "Voltes".
Avui anunciem que anem a patrocinar 4 "Voltes" més.

Si el Banc de Bilbao està a la Plaça de Catalunya, la més catalana de les places, ¿com no ha d'estar a la «Volta a Catalunya», la més catalana de les competicions?

Durant quatre anys, hem **corregut** amb Catalunya

i per Catalunya en la més popular manifestació esportiva.

Ara anem a fer-ho durant 4 anys més.

Perquè el Banc de Bilbao vol seguir estan al davant de tot a l'hora de compartir els esforços de Catalunya.

EL BANC DE LA
PLAÇA DE CATALUNYA

BANCO DE BILBAO